

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli d. 29 April 1871, kl. 5 e. m.

Betänkande angående stämpelpappersafgiften.

Efter verkställd granskning af nu gällande Kongl. Kungörelsen den 23 September 1870 om stämpelpappersafgiften samt hvad vid kontrollen och uppbörden deraf iakttagas bör, äfvensom i sammanhang dermed företagen behandling af de från Riksdagens båda Kamrar till Utskottet hänvisade motioner angående förändring uti föreskrifterna rörande stämpelpappersbevillningen, får Bevillnings-Utskottet, jemlikt 40 § Riksdags-ordningen, till Riksdagen afgifva de förslag och framställningar, till hvilka Utskottet i följd häraf funnit anledning.

Bland de till Utskottet öfverlemnade motioner afser den af Herr Friherre *Adam Raab* inom Första Kammaren väckta (motion N:o 35) förändringar af mera omfattande beskaffenhet. Friherre Raab har deruti föreslagit, "att, derest den uppkommande statsbristen icke skulle till fullo betäckas med de belopp, som påräknas af den hittills fastställda bevillningsafgiften, förhöjd med högst 50 procent af bevillningen efter Andra Artikeln, jemte den accisafgift motionären föreslagit å alla slag af förarbetad tobak och af den tillökning i bränvinsbevillningen, som den förändrade grund Herr von Koch i afgifven motion föreslagit för bränvinsafgifternas debiterande, om den bifalles, torde åstadkomma, Riksdagen ville besluta att alla reverser, vexlar, konnossementer och räkningar skola med stämpladt papper beläggas."

Ehuru statsverkets behof ännu icke blifvit utredda och bestämda, lærer det dock, vid betraktande af de anslag, som redan blifvit beviljade, och dem, som af Kongl. Maj:t i den nådiga propositionen angående statsverkets tillstånd och behof blifvit i öfrigt äskade, kunna med visshet beräknas, att dessa behof icke kunna tillgodoses med de nuvarande statsinkomsterna, utan

att en ökad beskattning måste ega rum, så framt man vill undvika att genom upptagande af lån fylla behofven, en utväg åter, mot hvars anlåtande flera röster inom Riksförsamlingen höjt sig. Det torde dessutom icke kunna förbises att samhällets alltjemnt fortgående utveckling i mångfaldiga riktningar och dermed förknippade behof, likasom i synnerhet angelägenheten af vårt försvarsverks fullständiga och tidsenliga förstärkande antagligen komma att framgent taga i anspråk vida högre belopp än som tillämpningen af gällande beskattningsslagar må kunna beräknas inbringa. Ett uppmärksamt aktgifvande på dessa förhållanden, hvilkas manande kraf på nya eller ökade uppföringar från nationens sida funnit uttryck och erkännande icke blott i Kongl. Maj:ts nådiga framställning om för lång tid fördubblade afgifter enligt 2:dra och 3:dje artiklarne af bevillningsstadgan, utan ock i de motioner, som inom Riksdagen blifvit väckta om förhöjning af bränvinsbeskattningen, om införande af en ny beskattningsform under namn af accis å tobak och slutligen om stämpelpappersafgiftens vidsträcktare tillämpning, har för Utskottet inneburit giltiga skäl att tillse och undersöka huruvida de sålunda angifna eller möjligen andra utvägar att bereda statsverket ökade inkomster må ur rättvisans, billighetens och statskloketens synpunkter vara att föredraga.

Härvid framställer sig otvunget den frågan: i hvad inbördes förhållande stå inkomsterna af de olika skattetitlar, som hos oss nu tillämpas? Med förbigående af de till så kallade grundskatter hänförliga afgifter, hvilka ligga utom föremålen för Bevillnings-Utskottets behandling, företer sig då den anmärkningsvärda omständigheten, att under det hela den så kallade allmänna bevillningen lemnar en inkomst af omkring 2,600,000 Riksdaler, och, om derifrån afräknas rent personela afgifter, allenast 2,000,000 Riksdaler, såsom direkt skatt för fastighet samt för kapital och arbete, samt stämpelpappersafgiften inbringar ett belopp af endast omkring 1,300,000 Riksdaler, så upphemtas deremot af bränvinstillverkningen närmare 10 millioner och i tullafgifter omkring 14 millioner Riksdaler. Om det också må medgifvas, att de samhällets medlemmar, hvilka företrädesvis utgöra såväl den allmänna bevillningen för kapital och arbete som stämpelpappersbevillningen, och hvilka i allmänhet otvifvelaktigt måste hänföras till de i ekonomiskt hänseende lyckligare lottade, derjemte i mån af sin förbrukning bidra till de egentligen indirekta skatternas utgörande, kan det dock icke förnekas, att dessa indirekta skatter, hvilka i och för förbrukningen af dermed belagda artiklar utgå, till sin aldri hufvudsakligaste del drabbat och måste drabba de klasser i samhället, hvilka äro lika öfverlägsna i antal som underlägsna i förmåga att uppbära den öfvervägande skattebördan och derjemte minst ega tillfälle att inse och göra gällande sina berättigade anspråk på skattebördornas rättvisa och billiga fördelning. Under sådana för-

hållanden må man väl draga i betänkande, huruvida det vore rättvist och billigt att genom konsumtionsskatter i allt för hög grad söka bereda statsverket de förökade inkomster, af hvilka det må finnas i behof, om än antagas kunde, att en sådan beskattningsform, såsom exempelvis accis å tobak, vore i och för sig lämplig och utan alltför förhatliga inskränkningar och kontroller möjlig att med hopp om framgång införa, i hvilket sistnämnda afseende Utskottet med anledning af väckt motion kommer att i särskildt utlåtande vidare sig yttra.

Hvad Utskottet med det ofvan anförda ansett sig böra bringa under Riksdagens öfverläggning är egentligen den frågan, om icke, då de indirekta skatterna redan i så öfvervägande grad tagits i anspråk till statsbehofvens fyllande och då den direkta beskattning, som under benämningen allmän bevillning för fastighet samt kapital och arbete utgår, ehuru relativt föga betydlig, redan ofta öfverklagas såsom ojemn och derigenom tryckande, samt derföre svårigen torde efter hittills gällande bevillningsgrunder kunna uppbringas till något synnerligen högt belopp, skäl må vara för handen, att till statsbehofvens fyllande i vidsträcktare mån än hittills anlita den beskattning, som under form af stämpelpapper utgöres.

Utskottet har redan anmärkt till hvilket ringa belopp stämpelpappersbevillningen uppgår, då den jemföres med bränvins- och tullbevillningarne. Den förstnämnda har sedan år 1856, eller under 15 år, till sitt totalbelopp undergått snart sagdt ingen förändring, då deremot bränvinsbevillningen under samma tid stigit från 6,750,000 till 9,800,000 och tullbevillningen från 9,500,000 till 14,000,000 Riksdaler. Under det stämpelpappersafgiften hos oss inbringar endast omkring $\frac{1}{37}$ af statsverkets inkomster upphemta andra länder jemförelsevis mycket betydliga belopp af denna skattetitel, exempelvis England icke mindre än omkring $\frac{1}{8}$ af hela sin statsinkomst. Det må väl kunna anmärkas, att få beskattningstitlar mera för sig sakna giltig teoretisk grund, än denna, hvilken för sin uppkomst och tillvaro hufvudsakligen har sitt stöd i det rent praktiska skäl, att den är ett icke obeqvämt sätt att bereda statsinkomst. Men undersöker man verkan af denna beskattningsform, sådan den till någon ringa del hos oss, men i vidsträcktare mån i andra länder är tillämpad, skall man finna att densamma jemförelsevis obetydligt drabbar de obemedlade samhällsklasserna och sålunda derutinnan väsendtligen skiljer sig från konsumtionsskatterna, men deremot företrädesvis träffar just de medlemmar af samhället, hvilka måhända mera än några andra undgå ett rättmätigt utgörande af direkta inkomstbevillningen och äfven derföre kunna skäligen vidkännas största tyngden af denna särskilda afgift.

Om häri onekligen ligger något berättigande till afgiftens utkräfvande för affärshandlingar, såsom vexlar, anvisningar och reverser, så anger dock

sjelfva arten af dessa handlingar, att deras ovilkorliga beläggande med stämpelafgift i viss mån måste verka både betungande och störande på den allmänna rörelsen, hvilken har behof af frihet från hämmande band och således icke utan större eller mindre olägenheter kan uthärda en sådan beskattning. Huru villigt detta än må å ena sidan medgifvas, torde dock å andra sidan förtjena erinras, att äfven hvarje annan beskattningsform i sin tillämpning verkar betungande och störande för den, som skall vidkännas en sådan, och att, då England, med sin långt mera än hos oss utvecklade handel och rörelse, länge underkastat sig och, under det öfvervägande inflytande, som handelns och näringarnes målsmän derstädes, särdeles under sednare tider, på de allmänna ärendena utöfva, ändock fortfarande fördrager ovilkorlig stämpelafgift för nämnda med flera andra slags affärspapper, en dylik stämpelafgift också bör kunna hos oss införas och tåligt fördragas, om statens behof tager i anspråk ökade inkomster, hvilka icke på annat sätt kunna lämpligare beredas. Icke blott erfarenheten från nyssnämnda land, der inkomsten af stämpelskatten för skuldsedlar, vaxlar, anvisningar och qvittenser från år 1860 ökats med mera än 50 procent, eller från 900,000 till 1,400,000 Pd. St., gifver sålunda vid handen, att allmänna rörelsen och affärsverksamheten väl kunna uthärda en dylik skatteform; äfven från Frankrike är en liknande och måhända ännu mera lärorik erfarenhet att i detta hänseende inhemta. I nyssnämnda land har nemligen beskattningen medelst stämpelafgifter på åtskilliga ofvan antydda slags affärshandlingar länge funnits och utgjort en ganska betydande statsinkomst samt bibehållit sig nästan helt och hållet oförändrad under de flera statsvälföring, som egt rum i detta land, hvilket väl äfven torde få anses såsom ett icke oviktigt bevis derom, att skattens inverkan på den allmänna rörelsen icke varit af någon särdeles tryckande beskaffenhet eller föranledt något allmännare missnöje hos de skattdragande.

Utskottet, som af dessa skäl ansett den af Friherre Raab väckta fråga om införande af en allmännare stämpelskatt å affärshandlingar vara förtjent af synnerlig uppmärksamhet, har, till ledning för sitt arbete i detta hänseende, så vidt ske kunnat, förskaffat sig kännedom af Engelska och Franska stämpellagstiftningens utveckling och närvarande ståndpunkt samt sökt att i sitt förslag, som härmed underställes Riksdagens pröfning, i tillämpliga delar tillgodogöra hvad sålunda inhemtats, hvarvid Utskottet likväl i betraktande af den försigtighet, som vid införandet af i viss mån nya beskattningsformer alltid måste iakttagas, trott sig böra inskränka icke blott antalet af de affärshandlingar, som skulle stämpelafgift underkastas, utan ock betydligt höja det minimibelopp, som för skattskyldighetens tillämpning skulle bestämmas; hvarförutan Utskottet ansett sig böra för öfverträdelse eller åsidosättande af författningens föreskrifter föreslå, jemte ersättningsskyldighet, syn-

nerligt lindriga straffpåföljder, allt i jämförelse med hvad i England nu är stadgadt; kommande Utskottet att i den ordning, författningsförslaget föranleder, närmare redogöra för de nya eller förändrade föreskrifter, samma förslag upptager.

§ 2.

För stämpelbeläggning af vaxlar finnes för närvarande stämpelpapper af särskildt slag, eller s. k. vaxelstämplar, och Utskottet, som ansett ett dylikt stämpelpapper af mindre storlek lämpligen borde användas för all den stämpelbeläggning af enskilda handlingar, som Utskottet, efter hvad förut är nämnt, kommer att föreslå, har i enlighet dermed funnit behöfligt, att i denna § föreskrift lemnades derom, att sådant stämpelpapper af mindre storlek, som Utskottet benämnt "stämpelmärken" skall finnas att tillgå å belopp af 10, 25 och 50 öre samt 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 och 10 R:dr för skuldebref, vaxlar och andra fordringsbevis.

Likaså har Utskottet ansett, att den nu medgifna rätt till stämpling af vaxelblanketter bör utsträckas äfven till stämpling af blanketter för anvisningar och andra dylika handlingar.

Härjemte och då Utskottet, på sätt vid 16 § vidare säges, funnit nödigt att, till kontroll för ordentligt utgörande af stämpelafgifterna å enskilda handlingar, föreslå, att dessa handlingar, derest de icke blifvit med behörig stämpel försedda, skola vara inför lag ogiltiga, har Utskottet, på det all möjliga lätnad må beredas den, som mottager en dylik, stämpelafgift underkastad handling, att tillse det den behöriga stämpeln finnes densamma åsatt, föreslagit att, i likhet med hvad i Frankrike eger rum, på de för skuldebref, vaxlar och dylika fordringsbevis afsedda stämpelmärken och å blanketter särskildt anbragta stämpel å 25 öre och högre belopp skola, jemte stämpelbeloppet, utsättas äfven de summor, för hvilka stämpelmärket utgör behörig stämpelafgift.

I enlighet härmed hemställer Utskottet:

1:o.

a) att första momentet *punkten c* i denna § må erhålla följande förändrade lydelse:

"stämpelmärken, afsedda för vaxlar, anvisningar m. fl. dylika handlingar, å 10, 25 och 50 öre samt å 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 och 10 R:dr";

b) att andra momentet i §:n sålunda förändras:

”Dessutom må skrifna eller tryckta blanketter till vexlar, anvisningar och andra dylika handlingar kunna stämplas i den ordning 9 § föreskrifver”; och

c) att ett tredje moment i §:n tillägges af detta innehåll:

”Stämpelmärke, äfvensom å blanketter anbragt stämpel, skall, då stämpeln öfverstiger 10 öre, jemte stämpelvärdet, angifva de belopp, inom hvilka en med sådan stämpel försedd handling må lyda.”

§ 3.

Sedan Kongl. Maj:t genom nådigt bref till Riksmarskalken den 10 Januari 1868, angående Statsråds-ledamöters värdighet m. m., förordnat, bland annat, att värdigheten och benämningen af ”Rikets Herrar” komme att upphöra, har Utskottet ansett,

2:o.

att rubriken ”*öppna bref*, hvarigenom någon i nåder tillägges de förmåner, hederstitlar och företrädesrättigheter framför andra undersåter, som Herrar Riksens Råd tillerkända blifvit”, bör ur denna § utgå.

De i gällande författning bestämda stämpelbelopp å utnämningssbref för Riddare och Kommendörer af Kongl. Maj:ts ordnar, har Utskottet, då fråga nu är att afvinna stämpelpappersafgiften så stor inkomst, som skäligen kan låta sig göra, ansett tåla någon förhöjning, och Utskottet hemställer fördenskull:

3:o.

att följande stämpelafgifter måtte i stället för de hittills gällande bestämmas för nedannämnda utnämningssbref nemligen:

för utnämningssbref för *Riddare* af Kongl. Serafimer-orden 200 R:dr.

för utnämningssbref för <i>Kommendörer med Stora</i>	}	100 R:dr.
<i>Korset</i> af Kongl. Svärds-orden		
af Kongl. Nordstjerne-orden		
” ” af Kongl. Wasa-orden	}	75 R:dr.
” ” för <i>Kommendörer</i> af Kongl.		
Svärds-orden		
” ” af Kongl. Nordstjerne-orden	}	75 R:dr.
” ” af Kongl. Wasa-orden		
” ” för <i>Riddare</i> af Konung Carl		
XIII:s orden	}	20 R:dr.
” ” för <i>Riddare</i> af Kongl. Svärds-		
orden		
” ” för <i>Riddare</i> och <i>Ledamöter</i> af	}	20 R:dr.
Kongl. Nordstjerne-orden		
” ” af Kongl. Wasa-orden		

Af hufvudsakligen enahanda skäl, som nyss blifvit anfördt i fråga om förhöjd stämpelafgift å ordensbref, får Utskottet föreslå,

4:o.

att den uti denna § stadgade stämpelafgift för *Doktorsbref*, som utan föregånget prof utfärdas, måtte förhöjas från 80 till 100 R:dr.

§ 4.

Denna § innehåller i afseende på stämpelbeläggning af fullmakt, konstitutiorial eller antagningsbevis för Hofrättskommisariier, Notarii publici, Skeppsklarerare, Sockenskrifvare och Stadsmäklare, att härvid skall följas enahanda grund som den för civila embets- och tjenstemän förut stadgade, nemligen att stämpeln beräknas till fem procent af den med tjensten förenade inkomst, hvilken i de fall, der bestämd lön icke är med tjensten förenad, bestämmes till medeltalet af de sista fem årens tjensten åtföljande aflöningsförmåner, för hvilka bevilning efter Andra Artikeln blifvit erlagd.

Uti ett särskildt fall, som blifvit Utskottet meddeladt, har detta stadgande sålunda tillämpats, att en stadsmäklare i Stockholm fått sitt af magistraten utfärdade förordnande belagdt med stämpelpapper till belopp af ej mindre än 3,607 R:dr 70 öre, i följd deraf att den mäklare, genom hvars afskedstagande den ledighet uppkom, hvari den nye mäklaren antogs, under de förutgångna fem åren af enskildt kapital och på grund af ett under en långtjenstetid förvärfvadt stort personligt förtroende, haft den betydliga in-

komsten af omkring 72,000 R:dr årligen. Den nyutnämnde mäklaren kom likväl icke att öfvertaga ens någon del af detta förtroende, ty under de 3 sista åren hade den afgångne mäklaren haft ständig tjenstledighet och åt en vikarie öfverlemnadt sina affärsvännor och kunder, hvilka denne vikarie naturligtvis bibehöll, då han kort före sistnämnde mäklares afskedstagande blef ordinarie stadsmäklare i uppkommen ledighet efter en mäklare med högst obetydliga affärer. Den, som sålunda öfvertog hvad som kunde öfvertagas af den afgångne mäklarens förvärfvade stora förtroende, fick sitt förordnande stämpelbelagdt med blott 150 R:dr, eller minimum af stadgad stämpelafgift, under det den först omförmälde mäklaren, såsom redan är nämnt, pålades en stämpelpappersafgift, hvilken, då han hufvudsakligen hade att börja en ny affär, antagligen medtog en högst betydlig del af hans årsinkomst.

Om än i förenämnda fall någon rättelse står att vinna genom besvär anförande mot den skedda stämpelbeläggningsåtgärden, visar dock det anförda olämpligheten af det nuvarande stadgandet. Stadsmäklare, Skeppsklarerare och de öfrige af nu ifrågavarande tjenstemän, der flere af dem på ett ställe finnas, dela sig emellan efter ingen annan grund än det personliga förtroende, en hvar af dem kunnat förvärfva sig, de deras befattningar tillhörande göromål, äfvensom de dermed förenade inkomster. De äro i följd häraf icke att jemföra med civila tjenstemän, af hvilka en hvar för sig har en med tjensten förenad, begränsad verksamhet, hvaruti han icke kan lida något intrång af några bland sina medtjenstemän. Under det i följd häraf de med en dylik civil tjenst förenade löneförmåner i medeltal för fem år utgöra en tillförlitlig grund för bedömande af den inkomst tjensten lemman, är detta på intet sätt förhållandet med stadsmäklaretjensterna och de med dem likställda befattningarne, i fråga om hvilka kännedomen om företrädares inkomster icke lemna den ringaste ledning för bedömande af hvad samma tjenst i en ny innehafvares hand kan lemna, såsom af det ofvan anförda nogsam upplyses.

Utskottet har af denna anledning ansett de nu stadgade stämpelafgifterna å förordnanden till ifrågavarande tjenester utan ständig lön lämpligast kunna utbytas mot till beloppet bestämda stämpelafgifter. För bestämmande af de belopp, hvartill dessa fasta stämpelafgifter borde föreslås, har Utskottet förskaffat sig upplysningar angående de inkomster, för hvilka samtliga stadsmäklare och skeppsklarerare i Stockholm och Göteborg hvar för sig varit år 1869 bevillningstaxerade och med ledning af den nu för stämpelafgifter å fullmakter och förordnanden i allmänhet stadgade grund funnit nämnda stämpelafgifter, hvad angår stadsmäklare och skeppsklarerare i Stockholm och Göteborg, böra bestämmas, efter beräkning af 5 procent å den medelinkomst, som på detta sätt erhållits för en stadsmäklare eller skeppsklarerare i någon af dessa städer, till nedanupptagna belopp. För förordnanden å dessa tjen-

ster i öfriga städer hafva afgifterna föreslagits till sådana belopp, att nuvarande förhållandet emellan dessa afgifter och de för samma slags tjänster i Stockholm och Göteborg föreslagna hufvudsakligen bibehållits. Efter enahanda grunder, som nu blifvit nämnda, hafva stämpelafgifterna å förordnanden för Notarii Publici jemväl beräknats. I afseende å Hofrättskommissariers och Sockenskrifvares förordnande har Utskottet, med afseende på dessa tjänsters beskaffenhet, ansett de nu stadgade minimiafgifter, hvilka endast i få fall torde vid stämpels åsättande hafva öfverskridits, utgöra de lämpliga beloppen för fasta stämpelafgifter å dessa förordnanden.

I enlighet med hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer Utskottet,

5:o.

att hvad 4 § innehåller, i afseende å stämpel för fullmakter, konstitutorialer eller antagningsbevis för Hofrättskommissarier, Notarii Publici, Skeppsklarerare, Sockenskrifvare och Stadsmäklare, må erhålla följande förändrade lydelse:

För följande personer, som *ej hafva ständig lön*, förses fullmakten, konstitutorialet eller antagningsbeviset med stämpel till nedanstående belopp, nemligen för:

<i>Hofrättskommissarier</i>	R:dr	8: —
<i>Notarii Publici:</i>		
i Stockholm och Göteborg	„	100: —
i de öfriga städerna	„	25: —
<i>Skeppsklarerare:</i>		
i Stockholm och Göteborg		250: —
i de öfriga städerna		50: —
<i>Sockenskrifvare</i>		1: —
<i>Stadsmäklare:</i>		
i Stockholm och Göteborg		400: —
i de öfriga städerna		100: —

I öfverensstämmelse med hvad Utskottet föreslagit i afseende å stämpelafgiften för doktorsbref utan aflagdt prof, hvilka af Kongl. Maj:t meddelas, torde ock de i denna § upptagna

6:o.

Doktorsbref utan aflagdt prof böra med en till 100 R:dr förhöjd stämpelafgift beläggas.

Härjemte har Utskottet ansett stämpelafgiften å fullmakt för kyrkoherde att vara prost öfver egen församling kunna förhöjas från 15 till 30 Riksdaler,

7:o.

hvilket till bifall hemställes.

§ 6.

Med anledning af ett vid nästlidet års riksdag väckt förslag om ned-sättning af stämpelafgifterna å köpebref, skuldebref och fastebref, och om ersättande af den härigenom uppkommande minskning i statsinkomst genom förhöjning af den för bouppteckning utgående stämpelafgift, ansåg Bevillnings-Utskottet, som då icke kunde erhålla en för frågans utredning nödig uppgift angående det belopp, hvartill stämpelafgiften för bouppteckningar under förflutna år uppgått, att på det framdeles möjligen ifrågakommande rättelser eller jemkningar i stämpelförfattningens stadgande icke måtte möta hinder i svårigheten att beräkna deras inflytande på statsverkets inkomster, åtgärder borde vidtagas för insamlande af uppgifter angående de belopp, hvartill stämpelafgiften för hvarje af författningens väsendtligaste titlar under sednare år uppgått, hvilka uppgifter i allt fall och äfven utan afseende å möjliga förändringar i berörda författning böra vara af stor betydelse för kännedomen af åtskilliga landets ekonomiska förhållanden, hvarföre Utskottet hemställde om aflåtande af en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning i berörda hänseende, i den mån sådan kunde vinnas.

Denna hemställan bifölls af Andra Kammaren, men afslogs af den Första, och detta, så vidt den i frågan der förda diskussion upplyser, hufvudsakligen derföre, att en dylik utredning ansågs vara förenad med så synnerliga svårigheter, att dessa icke af de afsedda fördelarne motsvarades. Detta tror dock Utskottet icke vara förhållandet och får till stöd för denna sin uppfattning anföra: att Kongl. Cirkulärbrefvet den 11 Februari 1847 stadgar, att i marginalen af de öfver inteckningar, lagfarter, bouppteckningar, morgongåfvobref samt afhandlingar om lösöre köp förda protokoll bör, då fråga är om handling, hvars karterande skall i Hofrätt redovisas, anteckning göras, dels om värdet, som ligger till grund för karteringen, dels ock om kartans belopp, i följd hvaraf det vill synas Utskottet, som om de afsedda upplysningarne, hvad handlingar af nämnda beskaffenhet angår, lämpligast kunde erhållas i Hofrätterna, der karteringen af samtliga de till något af nyssuppräknade protokoll hörande handlingar till riktigheten granskas af dertill utaf Hofrätten särskildt förordnade tjänstemän, och der det blefve ett

jämförelsevis lätt göromål att i sammanhang med denna granskning göra de för den af Utskottet ifrågasatta utredning erforderliga anteckningar.

Af detta skäl, och då Utskottet fortfarande är af den öfvertygelse, att en dylik utredning skulle blifva af stort gagn, tillåter sig Utskottet förnya sin vid förra riksdagen gjorda hemställan,

8:o.

att Riksdagen ville uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om utredning, i den mån sådan kan vinnas, af det belopp, hvartill stämpelpappersafgiften för hvarje af de väsendtligaste titlarne i författningen under de sednaste åren uppgått, äfvensom att, hvad angår bo-uppteckningar, denna utredning måtte utvisa inkomsten af stämpelpappersafgiften särskildt för vissa grupper, nemligen då behållningen utgjort från 1,000 till 10,000 R:dr, från 10,000 till 20,000 R:dr och så vidare särskildt för hvarje tiotusendetal Riksdaler.

I fråga om *certepartier* föreskrifver nu gällande stämpelpappersförfattning, att desamma skola, då de vid domstol eller hos exsekutor företes, förses med stämpel till 30 öre för hvarje fulla 100 R:dr af den fraktsumma, hvarför betalning sökes. Utskottet har ansett, att dessa handlingar böra vara underkastade stämpelafgift äfven för de fall, då de icke behöfva vid domstol eller hos exsekutor företes, men funnit att vid sådant förhållande den nuvarande stämpelafgiften borde nedsättas till ett, såsom det synts Utskottet i detta hänseende skäligt belopp af 1 R:dr för hvarje fulla 1,000 R:dr af fraktsumman. I öfverensstämmelse härmed får Utskottet alltså föreslå,

9:o.

att förrberörda stadgande i afseende å stämpelafgift för *certepartier* må erhålla följande förändrade lydelse:

Certepartier eller fraktslut om fartyg förses med stämpel efter den fraktsumma, hvarå de lyda sålunda,
 för fraktsumma till och med 1,000 R:dr 1 R:dr,
 för fraktsumma å högre belopp, för hvarje 1,000
 R:dr 1 R:dr.

Uti först omförmälda motion (N:o 35) har Friherre *Raab* bland öfriga till stämpelafgift föreslagna handlingar omförmäلت *konnossementer* eller frakt-

sedlar, men alldenstund en stämpelafgift å dylika handlingar, äfven om den bestämdes till det lägsta belopp, Utskottet ansett böra ifrågakomma eller 10 öre, skulle, derest alla dylika handlingar blefve underkastade densamma, utgöra en alltför dryg och tyngande beskattning på mindre försändningar, af hvilka många draga en frakt af allenast 25 öre; samt om åter med hänsyn till fraktbeloppet en gräns bestämdes, vid hvilken afgiften först skulle taga sin början, svårighet vid tillämpningen dock skulle uppstå, enär frakten icke sällan är till beloppet obestämmd vid den tid, då enligt Utskottets åsigt stämpelbeläggningsen för att innefatta erforderliga kontroller på afgiftens utgörande borde ega rum nemligen vid konnossementets utställande. Af dessa anledningar har Utskottet varit af den åsigt, att konnossementer fortfarande böra vara från stämpelafgift fria, samt hemställer alltså,

10:o.

att hvad Friherre Raab i dess ofvannämnda motion föreslagit angående stämpelbeläggningsen af konnossementer icke må af Riksdagen bifallas.

Uti en inom Första Kammaren väckt motion (N:o 36) har Friherre *Adam Raab* upptagit ett af Herr Hierta sistlidet års riksdag inom Andra Kammaren väckt förslag derom, att det i denna § förekommande stadgande, att, der köpe-, bytes- eller gåfvobref om fast egendom, förr än uppbud skett, å annan man öfverlättes, handlingen skall beläggas med föreskrifven stämpel för hvarje öfverlåtelse, så vida icke densamma egt rum inom den för lagfart föreskrifna tid, räknad från första köpet samt öfverlåtelsehandlingens för uppbud erhållande inom samma tid hos domstol företes, måtte förändras så, att den, som söker lagfart å fastighet ej skulle vara skyldig att erlægga stämpel för mera än sitt fång; men att, då vid sökt lagfart det befunnas, att föregående egares åtkomsthändingar eller transporter ej vore med behörigt stämpeladt papper belagda, domaren skulle vara pliktig att derom gifva Kronans ombudsman underrättelse, och denne vara skyldig att af vederbörande utsöka det stämpelade papper, hvarmed hvarje handling eller transport bort beläggas.

Detta Herr Hiertas ändringsförslag afsåg att förekomma den förlust, som inteckningshafvare genom ifrågavarande stadgande kunde lida, enär enligt Herr Hiertas förmenande detsamma, med den tillämpning det erhållit, nemligen att den person, som i sista hand förvärfvat fast egendom, måste för att vinna lagfart erlægga stämpeladt papper för hvarje öfverlåtelse, skulle orsaka en icke obetydlig minskning ej mindre i fastighetens värde än i den säkerhet, som innehafvare af inteckning i fastigheten påräknat, samt dess-

utom kunde föranleda en fastighets egare att, i strid emot gällande rättsprinciper, låta förse ett öfverlåtelsebref med så många transporter, att in-teckningshafvares rätt derigenom helt och hållet förintades.

Dåvarande Bevillnings-Utskottet afstyrkte bifall till förenämnda förslag af skäl, *dels* att detsamma ur det allmännas synpunkt vore olämpligt, då genom dess antagande den säkerhet för staten att utfå karta för de föregående fången, som låg i det genom ifrågavarande stadgande föreskrifna vilkor för lagfart, skulle försvinna, och sistnämnda karta i sådant fall komma att utgå endast der fångesmännen kunde anträffas och egde tillgång till kartans gäldande, hvarigenom staten i icke ringa mån skulle lida intrång i sin rätt att enligt nu stadgade grunder uppbära stämpelafgift för hvarje öfverflyttning af fast egendom från en till annan person och dermed äfven tillskyndas en icke obetydlig minskning i sina på stämpelpappersförfattningen beroende inkomster; *dels* ock att in-teckningshafvare, med bibehållande af nuvarande stadgande, egde, derest de i tid bevakade sin rätt, tillräcklig säkerhet emot förluster af ofvan omförmälda slag samt äfven fullt skydd ej mindre i föreskriften att öfverlåtelse skall af två personer bevittnas, än ock i allmänna strafflagen emot faran att en egendoms egare skulle genom endast skenbara öfverlåtelser vilja minska egendomens värde och såmedelst tillskynda dem förlust.

I enlighet med Utskottets på grund häraf gjorda hemställan lemnade Riksdagen Herr Hiertas förslag utan afseende; och vid sådant förhållande samt då förberörda skäl mot bifall till samma förslag synas Utskottet fortfarande hafva samma giltighet, får Utskottet hemställa,

11:o.

att den af Friherre Raab genom förevarande motion åsyftade ändring i stadgandet rörande köpe-, bytes- och gåfvobrefs beläggande med stämplat papper icke må vinna Riksdagens bifall.

Beträffande sistberörda stadgande angående stämpelbeläggning af köpe-, bytes- och gåfvobref vid öfverlåtelse eller transport, förr än uppbud skett, har jemväl i Andra Kammaren ändring blifvit påyrkad af Herr C. I. Bengtsson, som i motion N:o 82 föreslagit, att Riksdagen uti underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t skulle anhålla, att ifrågavarande stadgande i Kongl. Kungörelsen af den 23 November 1866 § 6 må erhålla följande lydelse: "varder köpe-, bytes- och gåfvobref eller testamentariskt förordnande, förrän uppbud skett, å annan man transporteradt eller öfverlåtet, beläggas handlingen ånyo med stämpel efter nyssberörda grund för hvarje transport

eller öfverlåtelse, så vida icke densamma, vare sig att öfverlåtelsen skett medelst påskrift å den äldre handlingen eller genom särskildt upprättad handling, eger rum inom den för lagfart föreskrifna tid, räknad från första köpet, samt öfverlåtelsehandlingens för uppbudts erhållande inom samma tid hos domstolen företes, i hvilket fall, äfven om köpeskillingen uti öfverlåtelsehandlingens är olika med första köpeskillingen, förnyad beläggning ej ifrågakommer till högre belopp, än som motsvarar det belopp, hvarmed köpeskillingen vid öfverlåtelsen kan öfverstiga första köpeskillingen.

Då emellertid en dylik öfverlåtelse eller transport under på ett eller annat sätt förändrade vilkor icke kan betraktas annorlunda än såsom ett nytt köp, byte eller gåfva, och vid sådant förhållande ingen giltig orsak lär förefinnas, hvarföre afhandlingen härom mera i detta fall än eljest skulle vara från stämpelafgift befriad, samt då det, enär öfverlåtelsen afser den på sjelfva köpe-, bytes- eller gåfvobrefvet eller det testamentariska förordnandet grundade rätt, synes vara med god ordning öfverensstämmande och för riktigt bedömande af denna rätt säkrast, att beviset om öfverlåtelsen, i likhet med hvad i fråga om transport af andra handlingar jemväl är sedvanligt, tecknas å sjelfva handlingen, hvilket icke heller bör medföra någon olägenhet, hvaremot ingen den ringaste fördel synes vara förenad med tillåtelse att verkställa transporten medelst särskildt derom upprättad handling, så hemställer Utskottet,

12:o.

att Herr C. I. Bengtssons förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Den för *mäklareslutsedlar* nu gällande stämpelafgift af 25 öre har Utskottet, då de aftal, vid hvilka dessa slutsedlar ifrågakomma, allmäneligen röra affärer af mera betydenhet, ansett kunna till dubbla beloppet förhöjas samt får af sådan anledning föreslå,

13:o.

att stämpelafgiften för *mäklareslutsedlar* må af Riksdagen bestämmas till 50 öre.

Likaså har Utskottet ansett den stämpelafgift, som enligt nu derom gällande förordning skall åsättas *mätarebref* med 75 öre å inhemska eller dermed lika berättigade utländska fartyg och båtar och med 1 R:dr 50 öre

för andra utländska fartyg och båtar, kunna förhöjas till de jemnare beloppen af 1 R:dr för de förra slagen och 2 R:dr för det sistnämnda,

14:o.

hvilket till godkännande hemställas.

Herr *P. Östman* har uti en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 66) förslagit, att den för patenters erhållande bestämda stämpelpappersafgift 23 R:dr måtte nedsättas till 5 R:dr samt såsom skäl härför anført, att samma afgift skulle vara så dryg, att den otvifvelaktigt medverkat dertill, att mången nyttig uppfinning gått förlorad för fosterlandet.

Det må visserligen vara sannt, hvad motionären framställt, "att bland "den obemedlade folkklassen funnits personer, som genom sina uppfinningar "icke allenast gagnat vårt land, utan äfven förvänat verlden, sedan de miss-"kända och ansedda såsom fantaster i hemlandet, funnit understöd i främmande land"; men att stämpelafgiften å patentbrevet här i riket kunnat hafva ringaste inflytande på nödvändigheten för dem att i utlandet söka understöd för att sätta sina uppfinningar i verket, torde få anses bero på en missuppfattning, helst de med patenträtts erhållande förenade kostnader, så vidt Utskottet kunnat inhemta, ingenstädes äro så jemförelsevis lindriga som i vårt land, och särskildt hvad beträffar det på uppfinningar rika England uppgå till mellan 450 och 1,350 R:dr svenskt R:mt. Hvad som tvingat dessa uppfinnare att för sina uppfinningar hänvända sig till utlandet torde i de flesta fall hafva varit svårigheten att här i landet finna kapitalister, som velat förlägga dem med de för nödiga försöks anställande eller för uppfinningens utöfvande erforderliga penningemedel.

Enligt Kongl. Förordningen angående patent den 19 Augusti 1856 medför patenträttighet för innehafvaren att, under den tid patentbrevet bestämmer, med andras uteslutande, ensam eller genom andra öfverallt inom riket utöfva den uppfinning och åstadkomma de tillverkningar, hvarå patentet lyder samt dessa tillverkningar till salu hålla, äfvensom patenträtt är att anse såsom innehafvarens lagliga egendom, och kan i följd deraf gå i arf och genom hvilken laglig afhandling som helst på annan person öfverlåtas med den rätt, som genom patentbrevet medgifven är. För ett sådant skydd lærer den nu stadgade stämpelafgiften till staten snarare kunna anses såsom för låg än för hög.

Om än Utskottet således icke funnit någon nedsättning af stämpelafgiften för patent i allmänhet böra ega rum, har Utskottet likväl, med hänsyn till stadgandet i 3 § af nyss åberopade Kongl. förordning, att patent beviljas på minst tre och högst femton års tid i förhållande till uppfinningens

beskaffenhet och vigt, ansett det lämpligt, att någon skilnad i stämpelafgift göres mellan dem, som under femton år åtnjuta ofvanberörda skydd, och dem, som blott för tre år fått sig detsamma beviljad, samt att afgiften förden-skull borde bestämmas till något visst belopp för hvarje år af den beviljade patenttiden, hvarvid Utskottet såsom en skälig afgift trott sig kunna föreslå 5 R:dr för hvarje år. Genom en sådan anordning beredes ock lindring, i förhållande till den nuvarande afgiften, för patenter å uppfinningar af mindre vigt.

Utskottet hemställer, i öfverensstämmelse med det nu anförda,

15:o.

att Riksdagen, med afslag å Herr Östmans ifrågavarande motion, må bestämma, att stämpelpappersafgiften för patenter skall utgå med ett belopp, beräknadt efter 5 R:dr för hvarje år af den tid, för hvilken patenträtt blifvit beviljad.

I sin ofta omförmälda motion (N:o 35) har Friherre *Raab* föreslagit, att alla *räkningar* skola med stämpel förses, men då häribland jemväl innefattas sådana räkningar, som icke blifvit till betalning godkända, och dessa, enligt gällande lagstiftning, i allmänhet icke hafva någon betydelse såsom fordringsbevis och vid sådant förhållande icke kunna genom stämpelbeläggning beredas någon slags laga verkan, läser någon stämpelafgift för dem icke böra ifrågasättas, hvarföre Utskottet, som beträffande stämpel å godkända räkningar här nedan kommer att göra framställning, nu allenast föreslår,

16:o.

att Friherre Raabs motion i hvad den innefattar stämpelbeläggning af räkningar, som icke blifvit till betalning godkända, måtte lemnas utan afseende.

Likaså har Friherre *Raab* i berörda motion bland de enskilda handlingar, hvilka skulle med stämpel beläggas, upptagit *qvittenser* å mottagen betalning, men då Utskottet ansett stämpelskyldigheten tills vidare endast böra utsträckas så vidt, som utan allt för betydande hinder och förvecklingar för rörelsen kan låta sig göra samt stämpelskyldighet å sådana bland alla samhällsklasser förekommande handlingar som qvittenser torde för en vid denna beskattningsform ännu ovan allmänhet medföra alltför stora olägenheter, hemställer Utskottet,

17:o.

17:o.

att Friherre Raabs motion icke heller i denna del må vinna Riksdagens bifall.

För närvarande äro *skuldebref* af alla slag, *godkända räkningar*, *godkända* eller *protesterade veclar* och *enskilda assignationer* underkastade en stämpelafgift, då de för domaren eller exsekutor uppvisas, till 25 öre för hvarje fulla 100 R:dr af det kapitalvärde, för hvilket inteckning eller betalning sökes.

Uti nyssberörda motion (N:o 35) har Friherre *Raab*, såsom redan nämndt, yrkat, att alla skuldebref och veclar skulle med stämpel beläggas. Deremot har Herr *Anders Persson* uti en inom Andra Kammarerna väckt motion (N:o 147) föreslagit, att Riksdagen för sin del behagade besluta, att skuldebref, då de för domstol för inteckning företes, måtte från stämpelafgifts erläggande varda befriade, såsom skäl hvarför hufvudsakligen åberopats, att afgiften skulle blifva orättvis derigenom, att det är den i lånebehof stadde, som utgiften drabbar, och ingalunda kapitalisten eller den verkliga förmögenheten.

Då Utskottet redan i inledningen till detta betänkande uttalat sig för en mera utsträckt tillämpning af stämpelbevillningen, torde redan här af framgå att Utskottet icke kan tillstyrka ett sådant förslag, som det af Herr *Anders Persson* väckta, hvarigenom staten skulle gå i mistning af en inkomst utaf omkring 120,000 R:dr årligen, till hvilket belopp, enligt en vid förra riksdagen lemnad utredning, stämpelafgiften i följd af inteckningar kan anses uppgå. Utskottet vill dessutom, med anledning af det utaf Herr *Anders Persson* åberopade skäl, erinra, att det väl icke lär vara kapitalisten ensam, som har gagn af att penningar kunna utlånas. Ingen lånar väl penningar för att bereda kapitalisten en ränteinkomst, utan det sker derföre, att låntagaren kan eller anser sig kunna använda penningarne på så fördelaktigt sätt, att de, utöfver hvad han för deras nyttjande bör till egaren betala, lemna honom ett öfverskott, en vinst. Anser man ock med rätta, att kapitalisten bör bidraga till upprätthållande af samhällsinstitutionerna, som trygga honom i hans eganderätt och tillåta honom att på ett vinstgifvande sätt använda sina tillgångar, så må man väl å andra sidan medgifva, att den, som i följd af samma institutioner och den trygghet de medföra, kan tillgodogöra sig andras besparingar och genom deras användande bereda sig en vinst, icke kan anses hafva mindre att tacka dessa samhällsinstitutioner för eller vara mindre intresserad af och i mån här af förbunden till uppoffringar för deras vidmakthållande.

Utskottet, som således ansett att stämpelafgiften för skuldebref bör utsträc-

kas äfven till de fall, der inteckning eller utsökning af desamma icke är i fråga, har funnit en särskild afgift böra bestämmas att åsättas skuldebref vid deras utfärdande och en annan förhöjd afgift vid deras intecknande, för den större säkerhet, som dem härigenom beredes. Denna högre afgift skulle likväl icke tillämpas i afseende å skuldebref, då de för exsekutor eller hos domare för utsökning företes, i hvilka händelser för närvarande enahanda stämpelafgift är föreskrifven, som då inteckning för dem sökes, enär den vid skuldebrefvets utfärdande åsatta lägre stämpelafgiften, som afser att bereda handlingen laga verkan, bör vara tillräcklig för att göra densamma gällande vid domstolar och hos exsekutor, helst det icke är någon förmån att på sådant sätt få använda en förbindelse och således icke enahanda skäl för en högre afgift, som i fråga om inteckning nyss är nämnt, här är gällande. Vid bestämmande af den afgift, som vid ett skuldebrefs utfärdande skall det samma åsättas, så att denna afgift å ena sidan icke må blifva för mycket betungande och å den andra icke lemna en alltför obetydlig statsinkomst, har Utskottet trott dessa båda anspråk blifva tillbörligen tillgodosedda, om afgiften bestämmes, i likhet med hvad i England och Frankrike eger rum, till 50 öre för hvarje fulla 1,000 R:dr af kapitalbeloppet. För belopp under 1,000 R:dr har Utskottet ansett blott två stämpelsatser böra bestämmas, nemligen för belopp till 500 R:dr en stämpelafgift af 10 öre och för belopp från och med 500 R:dr till 1,000 R:dr en afgift af 25 öre. Stämpelafgiften å skuldebref, som vid domstolar för inteckning företes, har Utskottet funnit böra bibehållas vid hvad den för närvarande utgör, dock att härifrån må afräknas beloppet af den stämpel, hvarmed skuldebrefvet, med hänsyn till den summa, för hvilken inteckning sökes, förut finnes försedt. Då depositionsbevis öfver i banker och andra penningeanstalter insatta penningar icke äro anorlunda att anse än såsom skuldebref, hafva de under denna rubrik här blifvit upptagna till erläggande af stämpelafgift.

På grund af det sålunda anförda hemställer Utskottet,

18:o.

att rubriken skuldebref i denna § må förändras sålunda:
Skuldebref af hvad slag som helst, accepterade räkningar äfvensom bevis om insättning af penningar å så kallad depositionsräkning förses med stämpel efter följande grunder:
 för belopp understigande 500 R:dr 10 öre
 ” ” från och med 500 R:dr till 1,000 R:dr 25 ”
 ” ” af fullt 1,000 R:dr 50 ”
 och deröfver för hvarje fulla 1,000 R:dr 50 ”
 Sökes inteckning på grund af skuldebref eller annat for-

dringsbevis, ehvad det innehafves af enskilda personer, publika verk, fromma stiftelser eller andra, enligt § 7 från stämpelafgift befriade inrättningar, skall den handling, hvarå fordran sig grundar, förses med stämpelpapper till 25 öre för hvarje fulla 100 R:dr af det kapitalvärde, för hvilket inteckning sökes; dock afdrages härvid från stämpelsumman det stämpelbelopp, hvarmed handlingen, med hänsyn till sagda kapitalvärde, förut finnes försedd.

Beträffande *vexlar*, så äro redan nu sådana i utländsk mynthsort vid utfärdandet underkastade stämpelafgift af 1 R:dr; och då Utskottet ansett äfven inländska *vexlar* vid utställandet böra stämpelbeläggas, har Utskottet trott enahanda grunder härvid böra följas, som de för stämpelbeläggning af skuldebref stadgade, med undantag likväl för *vexlar* och anvisningar ställda till betalning vid anfordran, för hvilka, såsom hufvudsakligen utgörande anvisningar å egen kassa, en fix afgift af 10 öre föreslagits.

Der *vexel* i flera exemplar drages, är egentligen blott original-*vexeln* (prima-*vexeln*) stämpelafgift underkastad och de öfriga exemplaren (afskrifterna) från stämpel fria, men då dessa kunna, i händelse prima-*vexeln* förkommer, i dess ställe användas, samt genom förstörande af en okarterad prima-*vexel* och användandet i dess ställe af secunda- eller tertia-*vexel* underslef i afseende å stämpelafgift skulle kunna begås, har Utskottet funnit nödigt föreskrifva, att, då secunda- eller tertia-*vexel* äfvensom afskrift af *vexel* för betalnings erhållande användes, de skola stämpelbeläggas, så framt ej visas kan, att prima- eller original-*vexeln* blifvit försedd med behörig stämpel. I enlighet härmed föreslår Utskottet,

19:o.

att under rubriken *vexlar* i denna § införes följande stadganden:

Vexlar, så väl in- som utländska, äfvensom anvisningar: då de äro ställda att betalas vid anfordran 10 öre; då de äro ställda att betalas å annan tid än vid anfordran, lika med *skuldebref*.

Secunda- och tertia-*vexlar* äfvensom afskrifter af *vexlar*, hvilka i stället för prima- eller original-*vexlar* användas, skola vara underkastade här stadgade stämpelafgift, der ej visas kan att prima- eller original-*vexeln* blifvit behörigen stämplad.

Så framt hvad här ofvan blifvit rörande denna § föreslaget vinner Riksdagens bifall, skulle följande ändringar i §:n i öfrigt böra ega rum, nemligen:

20:o.

- a) att rubriken *Assignmentes* förändras till Anvisningar och Assignmentes, hvarjemte hänvisning lemnas till *vexlar* i stället för nu till skuldebref; och
- b) att under rubriken *Primavexlar* lemnas hänvisning till *vexlar* och det nu vid denna rubrik förekommande stadgande utgår.

§ 7.

Från de i föregående § af Utskottet föreslagna nya stämpelafgifter har undantag ansetts böra medgifvas för handlingar å mindre belopp än 100 R:dr, då äfven den minsta afgift Utskottet ansett sig böra föreslå skulle blifva tyngande för sådana små belopp; hemställande Utskottet, i följd häraf,

21:o.

att bland de i denna § stadgade undantag från stämpelafgift må, i stället för nu under nedannämnda rubrik förekommande, införas följande:

Skuldebref, *vexlar*, *anvisningar*, *godkända räkningar* eller andra fordringsbevis, då beloppet understiger 100 R:dr, äfven om inteckning på grund deraf sökes.

§ 8.

Under denna §, som innehåller allmänna föreskrifter vid författningens efterlefnad, har Utskottet aktat nödigt föreslå föreskrifter, dels angående sättet för makulering af stämpelmärken, dels i fråga om tiden när samt af hvem enskilda handlingar, som ej ovilkorligen böra till domstol ingifvas, skola med stämpel beläggas. I dessa sednare båda hänseenden har den åsigt, i öfverensstämmelse med föreskrifterna i den engelska lagstiftningen, gjort sig gällande, att stämpelbeläggningsen bör ske då handlingen utfärdas, samt att den som utställer densamma göres ansvarig för att sådan stämpelbeläggning behörigen eger rum. Härifrån göra nödvändigtvis utländska *vexlar*, äfven som *secunda-* och *tertia-vexlar* samt *afskrifter* af *vexlar*, då de i stället för

prima- eller original-vexlar användas, undantag, hvarföre föreskrift lemnats att dessa skola med stämpel förses, då de först på något sätt inom riket negocieras och att den som först med dem tager någon befattning skall därför ansvara. Makuleringen af stämpelmärken afser ej mindre att förekomma det icke ett begagnadt stämpelmärke må kunna ånyo nyttjas, än äfven att förhindra, att den stämpelbeläggning, som vid utfärdandet eller eljest föreskrifven tid skall ske, icke må ega rum vid någon sednare tidpunkt, såsom då handlingen vid domstol skall användas, enär eljest stämpelbeläggnings kunde till sådan tid undanskjutas och staten gå i mistning af stämpel för andra handlingar än dem, som behöfde vid domstol företes. Makuleringen bör därför ske af den, som har skyldighet att förse handlingen med stämpel, och på ett sådant sätt, som tydligen upplyser, att makuleringen då och af honom egt rum.

Utskottet får alltså, i öfverensstämmelse med det nu andragna, föreslå:

22:o.

- a) att 3:dje momentet i denna § angående makulering af vaxelstämplar må erhålla följande förändrade lydelse:

Stämpelmärken makuleras genom påskrift af dag och år, då handlingen blifvit med stämpel belagd, äfvensom af namnet eller begynnelsebokstäfverna i namnet å den, som verkställt stämpelbeläggnings; och ansvare för behöriga makuleringen den, som, efter hvad i hvarje särskildt fall här nedan stadgas, är skyldig att en handling med stämpelmärke förse.

- b) att näst efter 16:de momentet införes ett så lydande moment:

Agent för utländskt bolag vare ansvarig för behörig stämpel å försäkringshandling; mäklare för stämpel å mäklareslutsedel; samt i öfrigt en hvar, som utställer vaxlar, skuldebref och anvisningar eller utfärdar certepartier, för dylika handlingars förseende med behörig stämpel; skolande, i fråga om utländsk vaxel, som här i riket endosseras, accepteras eller betalas, eller för accept eller betalning företes, äfvensom hvad angår sekunda- eller tertiavaxel eller afskrift af vaxel, som i stället för prima- eller originalvaxel användes och skall med stämpel förses, den, som med dylik vaxel i något sådant hänseende först tager befattning, för vaxelns behöriga stämpling ansvara.

Alla i detta moment omförmälda handlingar skola med stämpel förses vid det tillfälle, då de utfärdas, utom hvad angår utländsk vaxel samt i stället för prima- eller originalvaxel använd, stämpelafgift underkastad sekunda- och tertia-vaxel eller afskrift af vaxel, hvilka stämpelbeläggas då de först här i riket förekomma till någon behandling.

Uti 5:te momentet af förevarande § stadgas, att "der stämpelbeloppet "är bestämdt efter procent och utfaller i sådant tal, hvarå stämpel ej finnes, "eller hvarå flera stämplor å mindre värden ej kunna sammanjemkas, skall "stämpel å det högre värde, som är sagda tal närmast, begagnas."

Då emellertid anledningen dertill, att de efter procent bestämda stämpelafgifter icke kunna till deras riktiga belopp utgöras, är den, att staten icke funnit med sin fördel förenligt att låta tillverka stämplor å alla erforderliga värden, och det vid sådant förhållande icke synes vara med rättvisa och billighet förenligt, att den enskilde skall lida härför genom att vidkännas högre stämpelafgift än den lagligen bestämda, hvilken staten satt honom ur stånd att utgöra, så, och då icke heller någon synnerlig minskning i statens inkomster kan uppstå genom en rättelse af detta förhållande, hemställer Utskottet,

23:o.

att ordet "högre" i detta moment måtte utbytas mot ordet *lägre*.

17:de momentet i denna § innehåller medgifvande att i stället för beläggningsstämpel använda stämpelpapper i hela ark, men då härmed icke kan afses att göra någon sådan ändring af föreskriften uti 9:de momentet, angående användande för der uppräknade handlingar af s. k. dubbla beläggningsstämplor, att helarksstämplor skulle få begagnas äfven i stället för sistnämnda slags beläggningsstämplor, så har förtydligande af förutberörda medgifvande skett genom insättande af ordet *enkel* framför ordet "beläggningsstämpel", hvarjemte Utskottet, som ansett stämpelmärken böra på lika sätt få i stället för enkla beläggningsstämplor användas, uti detta moment infört stadgande härom.

I följd häraf hemställer Utskottet,

24:o.

att 17:de momentet i 8 § må sålunda förändras:

Stämpelpapper i hela ark må i stället för *enkel* beläggningsstämpel begagnas, dock anses detsamma icke giltigt, så framt ej både värdestämpeln och den i sjelfva papperet anbragta vattenstämpeln äro i behåll; likaledes må stämpelmärke kunna, med undantag för de i 9:de momentet här ofvan omförmälda fall, användas i stället för beläggningsstämpel.

§ 9.

Med anledning af den föreslagna förändrade föreskriften i 2 § 2 mom. rörande rätt till stämpling af blanketter äfven till andra handlingar än vexlar, torde

25:o.

den i denna § 3 mom. 1:sta punkten förekommande mening: "Den som vill låta stämpla vaxblanketter", etc., böra utbytas emot följande: *Den som vill låta stämpla blanketter till vaxlar, anvisningar eller andra dylika handlingar, etc.*

Till följd af den utaf Utskottet föreslagna utsträckta stämpelbevillning för enskilda handlingar, åt hvilka laga verkan skall beredas, lära ändringar eller tillägg blifva nödiga uti föreskrifterna angående anskaffande och försändning äfvensom försäljning af stämplat papper, i afsigt att underlätta de nya stämpelmärkenas spridande öfverallt inom landet. Ett icke overksam samt medel härtill vore, enligt Utskottets åsigt, att, på sätt i England eger rum vid köp af stämplor och jemväl här i landet i fråga om postfrimärken, medgifva någon rabatt vid kontant köp af stämpelmärken till något visst betydligare belopp, hvarigenom handlande i städerna och på landet möjligen skulle finna med sin fördel förenligt att till salu hålla stämpelmärken. Då emellertid de härutinnan erforderliga föreskrifter lämpligast och med största sakkännedom torde meddelas utaf Kongl. Maj:t, som är i tillfälle att i frågan höra det verk, som med stämpelpappersförsäljningen har bestyret, får Utskottet hemställa,

26:o.

att Riksdagen ville uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t, vid utfärdande af ny för-

ordning angående stämpelpappersafgiften, ville låta meddela de föreskrifter i fråga om anskaffande och försändning samt försäljning af stämpelpapper, som kunna finnas nödiga, på det allmänheten må beredas erforderlig lätnad i tillgången derå, samt härvid, om sådant finnes ändamålsenligt, jemväl föreskrifva någon lämplig rabatt för den, som kontant köper stämpelmärken till något betydligare belopp på en gång, i likhet med hvad i afseende å postfrimärken finnes medgifvet.

16 §.

Efter hvad Utskottet inhemtat har det i 2:dra mom. af denna § förekommande stadgande blifvit sålunda tillämpadt, att ansvarspåföljden ansetts oskiljaktig från ogillandet af stämpelbeläggningsåtgärden och att i följd häraf äfven i fall, der skäl icke saknats för en olika tydning i fråga om den stämpelafgift, som en handling borde vara underkastad, en domare eller annan embetsman, hvilken åsatt en stämpelafgift, som han pröfvat med lagen öfverensstämmande, blifvit till ansvar fälld, der en öfverrätt varit af olika åsigt om författningens rätta tillämpning, samt till och med der en Hofrätt godkänt stämpelbeläggningsåtgärden, men Kongl. Maj:ts Högste Domstol, stundom med ringa pluralitet bland dess ledamöter, icke gillat denna uppfattning. Då den nuvarande lydelsen af momentet synes hafva föranlett en sådan tillämpning, som nu är nämnd och hvilken hvarken öfverensstämmer med skyldig aktning för andras på skäl grundade mening eller med den grundsats, som i lagstiftningen i öfrigt gjort sig gällande i fråga om karakteren af brottsliga handlingar samt derföre antagligen icke varit med detta lagstadgande afsedd, har Utskottet ansett en sådan förändring böra vidtagas i redaktionen af denna §, att densamma bringas mera till öfverensstämmelse med nyssberörda grundsats; och föreslår fördenskull Utskottet,

27:o.

att § 16 mom. 2 må erhålla följande förändrade lydelse: Domare, Embets- och Tjenstemän i kollegier eller andra verk, Landtmätare, Notarii Publici, liksom hvar och en annan, hvilken vid handlingars emottagande och utfärdande i och för tjenstebefattning antingen underlåter att tillse, det de ingifna handlingarne äro riktigt med stämpel försedda, eller att de för öfrigt derom gifna föreskrifter äro iakttagna, eller utlemnar sådana handlingar utan stäm-

pel, som med stämpel böra förses eller dem för ringa stämpel åsätter eller försummar den honom genom denna författning i allmänhet eller i synnerhet uppdragna tillsyn vare, *der han ställes under åtal, anseåd efter lag, dock att böter, som för förbrytelse enligt denna författning ådömas, beräknas till minst 30 procent af det felande stämpelbeloppet, likväl ej under 10 R:dr; hvarförutan den dömde skall ersätta den Kongl. Maj:t och Kronan tillskyndade förlust.*

16 §.

4:de, 5:te och 6:te momenten af denna § innehålla ansvarspåföljder för underlåtenhet dels af agent för utländskt försäkringsbolag, äfvensom af vaxelutlemnare att med stämpel förse de handlingar, de utlemna, dels af vaxelutlemnare att behörigen makulera vaxelstämpel. Då Utskottet nu har att i denna § föreslå ansvarspåföljd för underlåten stämpelbeläggning och makulering af öfriga i 8:de § 17:de momentet omförmälda handlingar, har Utskottet ansett, att detta ansvar borde vara lika i afseende på alla dem, som enligt sagda moment hafva skyldighet att med stämpel förse någon deri omförmäld handling, och att således de stadganden, Utskottet har att föreslå, böra afse jemväl försäkringsbolags agent och vaxelutlemnare. I fråga om bestämmandet först af ansvar för underlåtenhet att behörigen med stämpel förse en stämpelbeläggning underkastad handling, har inom Utskottet den åsigt gjort sig gällande, att detta ansvar, med tillämpning af den grundsats, som finnes i de två första momenten af §, borde bestämmas med afseende på den undansnillade stämpelafgiftens belopp, och att härvid, då de af Utskottet föreslagna stämpelsatser äro, i jämförelse med de äldre afgifterna, ganska låga, böterna borde bestämmas till fulla värdet af den undansnillade afgiften, med ett minimum af 5 R:dr för hvarje icke behörigen stämplad handling; hvarjemte en sådan handling skulle vara utan laga verkan. Denna sistnämnda påföljd för underlåtenhet att behörigen stämpelbelägga en handling, hvilken jemväl förefinnes i den engelska lagstiftningen, har Utskottet funnit utgöra den enda verksamma kontroll att stämpelskatt för enskilda handlingar verkligen kommer att i föreskrifven ordning utgöras. Beträffande ansvar för underlåten makulering af stämpelmärken, har den hittills för sådan förseeelse i fråga om vaxelstämpel stadgade påföljd blifvit bibehållen.

På grund af hvad sålunda blifvit framställt, hemställer Utskottet,

28:o.

att, i stället för nuvarande 4:de, 5:te och 6:te moment af denna §, må i densamma införas tvänne nya moment, så lydande:

4:o. En hvar, hvilken det enligt 8 § 17 mom. åligger att med behörig stämpel förse någon deri omförmäld handling, skall, i händelse han sådant underlåter, böta den undansnillade afgiftens belopp, dock ej under 5 R:dr för hvarje särskild handling, i afseende hvarå sådan underlåtenhet egt rum, samt derjemte ersätta Kongl. Maj:ts och Kronans förlust; och vare sådan handling, som icke blifvit med behörig stämpel försedd, inför lag ogiltig.

5:o. Underlåter någon sin skyldighet att i föreskrifven ordning makulera användt stämpladt papper, skall han, för hvarje gång sådant åtalas, böta 5 R:dr.

Stockholm den 28 April 1871.

På Utskottets vägnar:

Gust. af Ugglas.

FÖRSLAG

till

**författning angående stämpelpappersafgiften i de delar,
hvaruti Utskottet föreslagit förändringar, för jmfö-
relse upptagande jemväl nu gällande stadganden.**

(Nuvarande lydelse.)

(Föreslagen lydelse, hvari förändringen
är med kursiv stil angifven.)

§ 2.

Om olika slag af stämpelpapper.

Stämpelpapper skall vara att tillgå
af följande slag, nemligen:

- a) — — — — —
- b) — — — — —
- c) vaxelstämplar å 1 Riksdaler.

Dessutom må stämpling af vaxel-
blanketter, som äro skrifna eller tryckta
på ostämplat papper, jemväl kunna
ega rum i den ordning 9 § föreskrifver.

§ 2.

Om olika slag af stämpelpapper.

Stämpelpapper skall vara att tillgå
af följande slag, nemligen:

- a) — — — — —
- b) — — — — —
- c) *stämpelmärken, afsedda för vax-
lar, anvisningar m. fl. dylika hand-
lingar, å 10, 25 och 50 öre samt å
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 och 10 Riks-
daler.*

Dessutom må *skrifna eller tryckta
blanketter till vaxlar, anvisningar och
andra dylika handlingar kunna stämpel-
las i den ordning 9 § föreskrifver.*

*Stämpelmärke, äfvensom å blanket-
ter anbragt stämpel, skall, då stäm-
peln öfverstiger 10 öre, jemte stämpel-
värdet, angifva de belopp, inom hvilka
en med sådan stämpel försedd hand-
ling må lyda.*

§ 3.

Om stämpel å fullmakter, konstitutorialer, förordnanden och afsked, af Kongl. Maj:t meddelade.

Följande handlingar förses vid utfärdandet med stämpel till här utsatta belopp:

Öppna bref , hvarigenom någon i nåder tillägges de förmåner, heders- titlar och företrädesrättigheter framför andra undersåter, som Herrar Riksen Råd tillerkända blifvit . . . 1,000 R:dr.	
Utnämningssbref för Riddare af Kongl. Serafimer-Orden	100 R:dr.
» för Kommandörer med Stora Korset af Kongl. Svärds-Orden	60 »
» » af Kongl. Nordstjerne- Orden	
» » af Kongl. Wasa-Orden	50 »
» » Kommandörer af Kgl. Svärds-Orden	
» » af Kongl. Nordstjerne- Orden	50 »
» » af Kongl. Wasa-Or- den	
» » Riddare af Konung Carl XIII:s Orden	50 »
» » Riddare af Kongl. Svärds-Orden	12 »
» » Riddare och Ledamö- ter af Kongl. Nord- stjerne-Orden	
» » af Kongl. Wasa-Or- den	

Doktorsbref, som utan före-
gånet prof utfärdas 80 »

§ 3.

Om stämpel å fullmakter, konstitutorialer, förordnanden och afsked, af Kongl. Maj:t meddelade.

Följande handlingar förses vid utfärdandet med stämpel till här utsatta belopp.

(Rubriken **Öppna bref** utgår)

Utnämningssbref för Riddare af Kongl. Serafimer-Orden		200 R:dr.
» för Kommandörer med Stora Korset af Kongl. Svärds-Orden	100 »	
» » af Kongl. Nordstjerne- Orden		
» » af Kongl. Wasa-Orden	75 »	
» » Kommandörer af Kgl. Svärds-Orden		
» » af Kongl. Nordstjerne- Orden	75 »	
» » af Kongl. Wasa-Or- den		
» » Riddare af Konung Carl XIII:s Orden	75 »	
» » Riddare af Kongl. Svärds-Orden	20 »	
» » Riddare och Ledamö- ter af Kongl. Nord- stjerne-Orden		
» » af Kongl. Wasa-Or- den		

Doktorsbref, som utan före-
gånet prof utfärdas 100 »

§ 4.

Om stämpel å fullmakter, konstitutorialer, förordnanden och afsked från Rikets embetsverk och andra offentliga myndigheter.

Nedannämnde utgående expeditioner förses med stämpel, på sätt här nedan stadgas.

För följande personer, som ej hafva ständig lön, förses fullmakten, konstitutorialet eller antagningsbeviset med stämpel efter enahanda grund, som den för civile embets- och tjänstemän förut stadgade, dock icke under nedanstående belopp, nemligen för:

Hofrätts-Kommissarier 8 R:dr.

Notarii publicii:

i Stockholm och Göteborg 24 »
i de öfriga städerna . . . 6 »

Skeppklarere:

i Stockholm och Göteborg 50 »
i de öfriga städerna . . . 13 »

Sockenskrifvare 1 «

Stadsmäklare:

i Stockholm och Göteborg 150 »
i de öfriga städerna . . . 40 »

Doktorsbref utan aflagdt prof 80 »

Fullmakt för kyrkoherde att vara prost öfver egen församling 15 »

§ 4.

Om stämpel å fullmakter, konstitutorialer, förordnanden och afsked från Rikets embetsverk och andra offentliga myndigheter.

Nedannämnda utgående expeditioner förses med stämpel, på sätt här nedan stadgas.

För följande personer, som ej hafva ständig lön, förses fullmakten, konstitutorialet eller antagningsbeviset med stämpel *till nedanstående belopp*, nemligen för:

Hofrätts-Kommissarier 8 R:dr.

Notarii publicii:

i Stockholm och Göteborg 100 »
i de öfriga städerna . . . 25 »

Skeppklarere:

i Stockholm och Göteborg 250 »
i de öfriga städerna . . . 50 »

Sockenskrifvare 1 »

Stadsmäklare:

i Stockholm och Göteborg 400 »
i de öfriga städerna . . . 100 »

Doktorsbref utan aflagdt prof 100 »

Fullmakt för kyrkoherde att vara prost öfver egen församling 30 »

§ 6.

Om stämpel till åtskilliga skrifter och handlingar, som dermed skola förses, utan förändring af beloppet, hvar helst de företes eller utgifvas.

Följande handlingar förses med stämpel till nedanstående belopp:

Assignationer, se skuldebref.

Certepartier eller fraktslut om fartyg, ehvad de upprättas inom eller utom landet, skola, då de vid domstol eller hos exsekutor företes, förses med stämpel till 30 öre för hvarje fulla 100 R:dr af den fraktsumma, hvarför betalning sökes.

Mäklareslutsedlar 25 öre.
Mätarebref å inhemska eller dermed lika berättigade utländska fartyg och båtar 75 »
 andra utländska fartyg och båtar 1: 50 »

Patenter (Privilegia exclusiva) 23 R:dr.

Primavexlar i utländsk mynthsort, ehvad de äro ställda att betalas inom eller utom Sverige, skola antingen förses med särskild stämpel å 1 R:dr eller skrivas å till nämnda värde stämplade blanketter.

§ 6.

Om stämpel till åtskilliga skrifter och handlingar, som dermed skola förses, utan förändring af beloppet, hvar helst de företes eller utgifvas.

Följande handlingar förses med stämpel till nedanstående belopp:

Anvisningar och Assignationer, se *Vexlar*.

Certepartier eller fraktslut om fartyg förses med stämpel efter den fraktsumma, hvarå de lyda, sålunda:
 för fraktsumma till och med 1,000 R:dr 1 R:dr
 för fraktsumma å högre belopp för hvarje fulla 1,000 R:dr deraf 1 »

Mäklareslutsedlar 50 öre
Mätarebref å inhemska eller dermed lika berättigade utländska fartyg och båtar 1 R:dr
 andra utländska fartyg och båtar 2 »

Patenter (Privilegia exclusiva) förses med stämpel, beräknad efter 5 R:dr för hvarje år af den tid, för hvilken patenträtt blifvit beviljad.
Postremissvexlar, se Vexlar.

Primavexlar, se Vexlar.

Secunda och tertia vaxlar äro från stämpel fria.

Skuldebref af alla slag, godkända räkningar, godkända eller protesterade vaxlar och enskilda assignationer, de må innehafvas af enskilda personer, publika verk, fromma stiftelser eller andra enligt § 7 från stämpelafgift befriade inrättningar, böra, då de för domaren eller exsekutor uppvisas, förses med stämpel till 25 öre för hvarje fulla 100 R:dr af det kapitalvärde, för hvilket in-teckning eller betalning sökes; dock äro dessa handlingar från stämpel fria, när de i konkurs bevakas.

Skuldebref af hvad slag som helst, accepterade räkningar, äfvensom bevis om insättning af penningar å så kallad depositionsräkning förses med stämpel efter följande grunder: för belopp, understigande 500

R:dr 10 öre
 » » från och med 500 R:dr
 till 1,000 R:dr 25 »
 » » af fullt 1,000 R:dr . . . 50 »
 och deröfver för hvarje fulla
 1000 R:dr 50 »

Sökes in-teckning på grund af skuldebref eller annat fordringsbevis, ehvad det innehafves af enskilda personer, publika verk eller andra, enligt § 7 från stämpelafgift befriade inrättningar, skall den handling, hvarå fordran sig grundar, förses med stämpelpapper till 25 öre för hvarje fulla 100 R:dr af det kapitalvärde, för hvilket in-teckning sökes; dock afdrages härvid från stämpelsumman det stämpelbelopp, hvar-med handlingen med hänsyn till sagda kapitalvärde förut finnes försedd.

Vaxlar, se Primavaxlar.

Vaxlar, så väl in- som utländska, äfvensom anvisningar:

då de äro ställda att betalas vid anfordran 10 öre,
 då de äro ställda att betalas å annan tid än vid anfordran lika med skuldebref.

Secunda- och tertiavaxlar äfvensom afskrifter af vaxlar, hvilka i stället för prima- eller original-vaxlar användas, skola vara underkastade här stadgade stämpelafgift, der ej visas

kan, att prima- eller original-vexeln blifvit behörigen stämplad.

§ 7.

Om undantag från de uti §§ 3, 4, 5 och 6 intagna stadganden.

1:o) Från all stämpel befrias:

Skuldebref af alla slag, godkända räkningar, godkända eller protesterade vaxlar eller enskilda assignationer, då det kapitalvärde, för hvilket inteckning eller betalning sökes, ej uppgår till 100 R:dr; äfvensom när dessa handlingar i konkurs bevakas;

§ 7.

Om undantag från de uti §§ 3, 4, 5 och 6 intagna stadganden.

1:o) Från all stämpel befrias:

Skuldebref, vaxlar, anvisningar, godkända räkningar eller andra fordringsbevis, då beloppet understiger 100 R:dr, äfven om inteckning på grund deraf sökes.

§ 8.

Allmänna föreskrifter vid författningens efterlefnad.

3:o) Vexelstämplar skola makuleras genom påskrift af vaxelns årtal och utgifningsdag.

5:o) Der stämpelbeloppet är bestämdt efter procent och utfaller i sådant tal, hvarå stämpel ej finnes, eller hvarå flera stämplor å mindre värden ej kunna

§ 8.

Allmänna föreskrifter vid författningens efterlefnad.

3:o) Stämpelmärken makuleras genom påskrift af dag och år, då handlingen blifvit med stämpel belagd äfvensom af namnet eller begynnelsebokstäfverna i namnet å den, som verkställt stämpelbeläggningsen; och ansvare för behöriga makuleringen den, som, efter hvad i hvarje särskildt fall här nedan stadgas, är skyldig att en handling med stämpelmärke förse.

5:o) Der stämpelbeloppet är bestämdt efter procent och utfaller i sådant tal, hvarå stämpel ej finnes, eller hvarå flera stämplor å mindre värden ej kunna

sammanjemkas, skall stämpel å det högre värde, som är sagde tal närmast, begagnas.

sammanjemkas, skall stämpel å det lägre värde, som är sagde tal närmast, begagnas.

17:o) *Agent för utländskt försäkringsbolag vare ansvarig för behörig stämpel å försäkringshandling; mäklare för stämpel å mäklaresbutsedel; samt i öfrigt en hvar, som utställer veclar, skuldebref och anvisningar eller utfärdar certepartier, för dylika handlingars förseende med behörig stämpel; skolande i fråga om utländsk vaxel, som här i riket endosseras, accepteras eller betalas eller för accept eller betalning företes, äfvensom hvad angår secunda- eller tertia-vaxel eller afskrift af vaxel, som i stället för prima- eller original-vaxel användes och skall med stämpel förses, den, som med dylik vaxel i något sådant hänseende först tager befattning, för vaxelns behöriga stämpling ansvara.*

Alla i detta moment omförmälda handlingar skola med stämpel förses vid det tillfälle, då de utfärdas, utom hvad angår utländska veclar samt i stället för prima- eller original-veclar använda, stämpelafgift underkastade secunda- och tertia-veclar eller afskrift af veclar, hvilka stämpelbeläggas, då de först här i riket förekomma till någon behandling.

17:o) Stämpelpapper i hela ark må i stället för beläggningsstämpel begagnas; dock anses detsamma icke giltigt, så framt ej både värdestämpeln och den i sjelfva papperet anbragta vattenstämpeln äro i behåll.

18:o) Stämpelpapper i hela ark må i stället för enkel beläggningsstämpel begagnas; dock anses detsamma icke giltigt, så framt ej både värdestämpeln och den i sjelfva papperet anbragta vattenstämpeln äro i behåll; *likaledes må stämpelmärke kunna, med undan-*

tag för de i 9 mom. här ofvan omförmälda fall, användas i stället för beläggningsstämpel.

§ 9.

Anskaffning och försändning af stämpelpapper.

Den, som vill låta stämpla vaxelblanketter, anmäla sig derom skriftligen hos Statskontoret med bifogande af tvåfald uppgift å antalet af samma blanketter. Statskontoret låter derefter etc.

§ 9.

Anskaffning och försändning af stämpelpapper.

Den, som vill låta stämpla *blanketter till vaxlar, anvisningar eller andra dylika handlingar*, anmäla sig derom skriftligen hos Statskontoret med bifogande af tvåfald uppgift å antalet af samma blanketter. Statskontoret låter derefter etc.

§ 16.

Ansvar för öfverträdelse af denna författning.

2:o) Domare, embets- och tjenstemän i kollegier eller andra verk, Landtmätare, Notarii publici, liksom hvar och en annan, hvilken vid handlingars emottagande och utfärdande i och för tjenstebefattning antingen underlåter att tillse det ingifna handlingar äro riktigt med stämpel försedda eller att de för öfrigt derom gifna föreskrifter äro iakttagna, eller utlemnar sådana handlingar utan stämpel, som med stämpel böra förses, eller dem för ringa stämpel åsätter eller ock försummar den honom genom denna författning i allmänhet eller i synnerhet uppdragna tillsyn,

§ 16.

Ansvar för öfverträdelse af denna författning.

2:o) Domare, embets- och tjenstemän i kollegier eller andra verk, Landtmätare, Notarii publici, liksom hvar och en annan, hvilken vid handlingars emottagande och utfärdande i och för tjenstebefattning antingen underlåter att tillse det ingifna handlingar äro riktigt med stämpel försedda eller att de för öfrigt derom gifna föreskrifter äro iakttagna, eller utlemnar sådana handlingar utan stämpel, som med stämpel böra förses, eller dem för ringa stämpel åsätter eller ock försummar den honom genom denna författning i allmänhet eller i synnerhet uppdragna tillsyn,

vare, för hvarje gång han i följd af åtal blifvit till förbrytelse förvunnen, förfallen till böter, motsvarande 50 procent af det undanhållna stämpelbeloppet, dock ej under 10 R:dr, och ersätta dessutom den Kongl. Maj:t och Kronan tillskyndade förlust.

vare, *der han ställes under åtal, ansedd efter lag; dock att böter, som för förbrytelse enligt denna författning ädömas, beräknas till minst 50 procent af det felande stämpelbeloppet, likväl ej under 10 R:dr; hvarförutan den dömda skall ersätta den Kongl. Maj:t och Kronan tillskyndade förlust.*

4:o) Agent för utländskt försäkringsbolag vare ansvarig för behörig stämpel å försäkringshandling, som af honom utlemnas. Beträdas han med underlåtenhet i detta hänseende, skall han böta 25 procent af den undansnillade afgiften, dock ej under 50 R:dr samt ersätta Kongl. Maj:ts och Kronans förlust.

5:o) Den som utlemnar vaxel, hvilken icke blifvit med stämpel behörigen försedd, böte 25 R:dr.

6:o) Underlåter vaxelgifvare att, innan vaxel utlemnas, makulera dithörande stämpel, böte 5 R:dr.

4:o) *En hvar, hvilken det enligt 8 § 17 mom. åligger att med behörig stämpel förse någon deri omförmäld handling, skall, i händelse han sådant underlåter, böta den undansnillade afgifvens belopp, dock ej under 5 R:dr för hvarje särskild handling i afseende hvarä sådan underlåtenhet egt rum, samt derjemte ersätta Kongl. Maj:ts och Kronans förlust; och vare sådan handling, som icke blifvit med behörig stämpel försedd, inför lag ogiltig.*

5:o) Underlåter någon sin skyldighet att i föreskrifven ordning makulera användt stämplat papper, skall han, för hvarje gång sådant åtalas, böta 5 R:dr.

Reservationer:

af Friherre af *Ugglas*;

af Herr *Almquist, E. V.*, emot grunden för beräkningen af den stämpel, som skall åsättas förordnanden för Notarii publici, Skeppsklarerare och Stadsmäklare;

af Herr *E. Hægström*: "Under den närmast föregående tiden har Riksdagen beslutit åtskilliga förändringar i förordningen om stämpelpapper och borttagit flera föräldrade stadganden, som ansetts betungande och ledande till en orättvis beskattning, samt såsom hufvudgrund antagit: att skuldebref, godkända räkningar m. m. skulle med stämpel förses när de inför domstol eller hos exsekutor uppvisas.

Tvärtemot denna åsigt har Bevillnings-Utskottet nu föreslagit, att certepartier, skuldebref af alla slag, godkända eller protesterade vexlar, enskilda assignationer m. m. skola med stämpel beläggas, och dervid fästas det vilkor, att sådan handling, som icke blifvit med behörig stämpel försedd, skall inför lag vara ogiltig.

Då jag för min del anser vådan af en sådan föreskrift vara allt för stor och leda till många obehag och förluster, och de förslagna afgifterna icke utgöra annat än en högst besvärlig indirekt beskattning, som väl träffar den allmänna rörelsen ganska tungt, men ingalunda, såsom Utskottet afsett, de medlemmar, hvilka mera än några andra undgå ett rättmätigt utgörande af inkomstbevillningen, så har jag icke kunnat godkänna Utskottets förslag.

Dessutom tror jag att statens behof af ökade inkomster för närvarande icke kräfver antagandet af nya skattetitlar;"

af Herr *C. von Stockenström*: "Mot Utskottets beslut att föreslå stämpelafgift för certepartier äfven för de fall, då sådana handlingar icke behöfva vid domstol eller hos exsekutor företes, får jag mig reservera, emedan jag anser den härvid antagna grundsats icke böra tillämpas, då tillgång för statsbehofvens fyllande synes vara att finna utan anlitande af ett nytt beskattningssätt, som i sin utsträckning till många grenar af den allmänna rörelsen säkerligen skulle visa sig både tryckande och föga behagligt.

Vid Utskottets behandling af frågan om stämpelafgift för skuldebref, vaxlar, anvisningar m. m. har jag icke varit närvarande;"

af Herr *J. F. Geijer*: "Med Bevillnings-Utskottets andra afdelning har jag deltagit i och gillat de uppgjorda förslagen till stämpelskatt å kontrakt, qvittenser, reverser och vaxlar, men har varit af olika mening derutinnan, att jag ansett att dessa förslag, såsom afseende en ändring i civillag genom den bestämmelsen, att dessa handlingar för att vara lagligen giltiga skola vara med stämpel försedda, hade bort behandlas af sammansatt Lag- och Bevillnings-Utskott;"

af Herr *Rylander*, med hvilken Herr *A. Andersson* sig förenat: "Då jag icke kunnat biträda det af Utskottet föreslagna nya beskattningssätt, genom stämplat papper å skuldebref, accepterade räkningar och bevis om insatta penningar på depositionsräkning, och icke heller kunnat godkänna motiveringen för samma förslag, så får jag deremot anmäla min reservation.

Jag har nemligen ansett att hela det ändringsförslag, som uti detta betänkande förekommer, vid innevarande riksdag varit obehöfligt, helst statsregleringen genom förhöjning uti allmänna bevillningen borde kunnat ordnas. Äfven kan ifrågasättas, om Bevillnings-Utskottet kan föreslå en sådan beskattning som den ifrågavarande, utan i sammansatt Lag- och Bevillnings-Utskott; och då härtill den föreslagna stämpelafgiften skulle blifva dels hinderlig för rörelsen, dels ock för mången dermed obekant vådlig samt, hvad ofvannämnda punkt angår, träffa den i behof städde,

så vågar jag hos Riksdagen anhålla om afslag."

af Herr *W. Croneborg*: "Ehuru statsbehofven ännu ej äro fullt kända, torde man dock, af de beslut Riksdagen redan i afseende på desamma fattat, kunna för sig uppgöra en ungefärlig beräkning öfver de särskilda tillgångar, som för statsutgifternas bestridande böra beredas, och då en sådan beräkning för mig antyder att dessa särskilda behof icke kunna vara större än att de lämpligast böra kunna fyllas genom anlitande af våra hittills vanliga beskattningssätt, har jag inom Utskottet motsatt mig de egentligen nya förslag till beskattning genom stämpel, som i betänkandet förekomma, med anledning hvaraf jag, med afslag å hvad Utskottet i § 6 angående stämpelbeläggning af *skuldsedlar*, *vaxlar* och *assignationer*, får yrka att rubrikerna i denna § 6 för *skuldsedlar* och *prima vaxlar* måtte bibehållas oförändrade, sådana de i nu gällande stämpelpappersförfattning finnas upptagna, dock att ett nödigt förtydligande må intagas under rubriken Prima vaxlar, och denna rubrik erhålla följande lydelse:

Prima vaxlar i utländsk mynnsort, ehvad de äro betalbara inom eller utom Sverige — — stämplade blanketter.

Secunda- och tertia-vexlar äfvensom afskrifter — -- fria, såvida *prima-* eller *originalvexeln* blifvit stämplad.

Vidare har jag mot betänkandet att anföra, att då det hufvudsakliga syftet med de föreslagna förändringarne är att genom desamma anskaffa en fyllnad i behofvet för statsutgifternas bestridande, ett sådant syfte svårigen lär kunna vinnas för nu under arbete varande statsreglering, då de inkomster, som må kunna inflyta af den föreslagna nya stämpelbeskattningen, svårigen torde kunna till någon bestämdare siffra beräknas, emedan denna nya slags beskattning dels icke är hos oss bepröfvad, dels är af så obestämd natur, att endast en längre tids erfarenhet om de inkomster en sådan slags beskattning lemnar kan gifva ledning för en beräkning för dess belopp, hvardan, om nu på grund af Utskottets förslag en inkomstsumma af denna beskattning skulle i statsregleringen upptagas, denna synes mig så gripen ur luften, att den i väsendtlig mån kan göra statsregleringen otillförlitlig;"

af Herrar *F. A. Forssbeck* och *J. F. Fredricsson*: "Mot Utskottets beslut att belägga med stämpel skuldebref och depositionsbevis får jag härmed afgifva min reservation. I ingressen af detta betänkande anföres såsom motiv för en ny skatt, som säkerligen af allmänheten skall med ovilja upptagas, "skattebördornas jemnare fördelning". Om denna grundsats blifvit konsekvent genomförd, om en förhöjd stämpelskatt äfven blifvit åsatt kontrakt, såsom särdeles beskattningsbara handlingar, hade om såväl det ena som det andra varit mindre att säga, men som nu Utskottets beslut utfallit hafva just de handlingar, som böra högre beskattas, nemligen kontrakt, ej blifvit vidrörda, men deremot en ganska hög stämpel lagd å skuldsedlar, hvarigenom den lånebehöfvande och således den mindre bemedlade fått en ny tunga, uppgående der omsättningar måste ske till ej mindre än en half procent per år. Orättvisan häruti är så i ögonen fallande, och behofvet af dessa nya skattetitlar så obevisadt, att dessa förändringar i stämpelförordningen gerna kunnat uppskjutas ännu någon tid;"

af Herr *P. Ericsson*: "Inom Utskottet har förslag varit å bane att med stämpel belägga fraktsedlar, qvittenser och kontrakt äfven då de ej för domstol uppvisas; men detta förslag, åsyftande att införa ett nytt beskattningssätt, har likväl måst öfvergifvas vid öfvervägande af de svårigheter, som vore förenade med dess tillämpning. Deremot har majoriteten inom Utskottet ej dragit i betänkande att föreslå en stämpelskatt å alla skuldebref, som utfärdas å 100 R:dr och deröfver, änskönt samma svårigheter härvid komma

att förete sig och efter mitt förmenande förorsaka ej så ringa missnöje öfver de olägenheter denna beskattning kommer att medföra, isynnerhet på landsbygden, der besväret med ett stämpelmärkes anskaffande mången gång kan blifva mera kostsamt än sjelfva stämpelns värde, och man af sådan anledning icke drager i betänkande att eludera stadgandet på det sätt, att man fördelar lånesumman på flera skuldsedlar, lydande å mindre belopp än 100 R:dr.

Men äfven okunnighet om ett sådant stadgande torde komma att ådraga en mängd personer böter och, det värsta af allt, en sådan ostämplad skuldsedel förlorar sin giltighet, hvarigenom långgifvaren går miste om sin fordran i händelse låntagaren vägrar betala densamma. Man tror sig på detta sätt kunna beskatta kapitalisten eller långgifvaren, men denne vet nog göra sig skadeslös på låntagarens bekostnad. Ett sådant beskattningssätt kan icke annat än blifva förhatligt, hvarföre jag emot Utskottets beslut får anföra min reservation;”

af Herr A. G:son Bennich: ”Då jag för min del gillat det af Bevillnings-Utskottets andra afdelning framlagda förslag, angående stämpelafgift dels å inhemska försäkringsbolags försäkringsbref, förnyelsebevis och premieqvittenser, dels å qvittenser i allmänhet å mottagen betalning i penningar af 100 R:dr eller deröfver, hvilka förslag i Utskottet endast föllo på den förseglade voteringssedeln, tillåter jag mig att såsom min reservation upptaga och underställa Riksdagens profning Utskotts-afdelningens förslag i dessa hänseenden, så lydande:

A. I Betänkandet.

§ 6.

Försäkringsbref, förnyelsebevis och premieqvittens, meddelade af utländska bolag, äro, enligt nu gällande stämpelpappersförordning, underkastade en stämpelafgift till belopp af en half procent af utbetald premie för försäkring af fast eller lös egendom och till en fjerdedels procent för försäkring af lif. Dylika försäkringshandlingar, meddelade af inländska bolag, äro deremot från stämpelafgift befriade, med undantag för *sjöassuransbref*, för hvilka finnes stadgad en stämpelafgift af 10 öre för försäkringssumma till och med 200 R:dr samt af 5 öre för hvarje 100 R:dr af försäkringssumma å högre belopp; dock har, enligt hvad upplyst blifvit, den tillämpning gjort sig gällande, att denna stämpelbeläggning af sjöassuransbref endast eger rum, då, i följd af uppkommen sjöskada, fråga uppstår om godtgörelse därför. Först-

berörda stämpelafgift pålades de utländska bolagen för att såmedelst underkasta dem en beskattning, motsvarande den allmänna bevillning af inkomst, som de svenska bolagen fingo vidkännas. Denna utgjorde då två och en half procent af behållna inkomsten, och under antagande att 20 procent af premien vid försäkring af egendom och 10 procent vid försäkring af lif utgjorde försäkringsbolagens behållna inkomst, blefvo förberörda stämpelafgifter bestämda till motsvarande en half och en fjerdedels procent.

Utskottet har nu ansett, att de af inländska bolag meddelade premieqvittenser böra lika med öfriga qvittens, på sätt Utskottet här nedan ifrågasatt, vara stämpelafgift underkastade, äfvensom att den likhet i stämpelafgift mellan premieqvittens och öfriga försäkringshandlingar, som i afseende på de utländska bolagen förefinnes, bör tillämpas i afseende på de inländska bolagens försäkringshandlingar och härvid intet undantag göras i fråga om sjöförsäkringar, helst, genom bibehållandet af den nu stadgade stämpelafgiften, sådana försäkringar, meddelade af inländska bolag, skulle komma att draga drygare bevillningsafgifter än de af utländska bolag utfärdade. Med anledning häraf har Utskottet föreslagit, att försäkringsbref, premieqvittens och förnyelsebevis eller andra försäkringshandlingar, meddelade af inländska bolag, skola lika med qvittens stämpelbeläggas.

Då emellertid allmänna bevillningen för närvarande utgår med lägre belopp än de två och en half procent af behållna inkomst, efter hvilka den för de utländska bolagen stadgade stämpelafgift blifvit beräknad, komma de inländska försäkringsbolagen genom den nu föreslagna stämpelafgiften icke uti någon för täflan ofördelaktigare ställning än dessa, hvarföre Utskottet icke ansett någon förändring i nu utgående afgift för de utländska försäkringsbolagen vara af den föreslagna afgiften från de inländska bolagen påkallad.

Utskottet får alltså hemställa,

att Riksdagen, med bibehållande af det under rubriken *försäkringsbref, förnyelsebevis*, i nu gällande stämpelförfattning förekommande stadgande, rörande stämpelafgift för sådana handlingar meddelade af utländskt bolag, måtte, i afseende på stämpelafgift för inländska bolags försäkringshandlingar, såsom ett andra moment under sagde rubrik besluta följande stadgande:

"Dylåka försäkringshandlingar, meddelade af inländska försäkringsbolag, skola i fråga om stämpelafgift behandlas såsom qvittens."

Bland de enskilda handlingar, hvilka Utskottet, såsom här ofvan blifvit nämnt, ansett böra med stämpel beläggas, äro jemväl qvittens å mottagen betalning. Dessa handlingar borde, äfven med en måttlig stämpelafgift, kunna lemna en i förhållande till denna afgift ganska betydlig statsinkomst. I England, der afgiften numera är lika för alla qvittenser å högre belopp än 2

pund sterling och utgår med en penny (omkring $7\frac{1}{2}$ öre R:mt), har under sednaste åren denna pennyafgift å qvittens och dermed lika behandlade a vista anvisningar inbringat en summa af närmare 600,000 pund sterling, motsvarande 7,200,000 R:dr R:mt.

Då det otvifvelaktigt skall leda till stor lättnad vid stämpelbeläggningen af dessa bland alla samhällsklasser förekommande handlingar att afgiften bestämmes lika för alla qvittens, hvarigenom tillgång på blott ett slag af stämpelmärken erfordras, har Utskottet velat tillstyrka en sådan fast stämpelafgift för handlingar af omförmälda beskaffenhet, dock icke att tillämpas till samma utsträckning som i England, der man nedsatt minsta beloppet för stämpelafgift underkastade handlingar från 5 ända till 2 pund sterling. Att för handlingar på så lågt belopp som det sistnämnda, eller 36 R:dr R:mt, hos oss införa stämpelskyldighet har Utskottet af flera skäl ansett betänkligt; hvarföre Utskottet i detta hänseende trott sig böra vidblifva den grundsats, som kan sägas genomgå vår gällande stämpelförfattning, nemligen att handlingar lydande å mindre belopp än 100 R:dr från eljest stadgad stämpelafgift i allmänhet fritagas. Hvaremot Utskottet för qvittens å detta belopp eller deröfver funnit sig böra tillstyrka stämpelafgift af 10 öre.

Med afseende derå att flera qvittens kunna vara skrifna på samma handling äfvensom ett qvittens innefatta erkännande af flera verkställda betalningar, har Utskottet trott den bestämmelse för sådana fall böra meddelas, att dylika qvittens skola beläggas med stämpel till belopp, som motsvarar den stadgade stämpelafgiften, beräknad för hvarje särskild betalning, som på sådant sätt erkännes.

I enlighet med det nu anförda får Utskottet hemställa,
att i denna paragraf må införas följande stadgande:

Qvittens å mottagen betalning i penningar af 100 R:dr eller deröfver, under hvilken form sådant qvittens än är utfärdadt, skall beläggas med 10 öre. Finnas flera dylika qvittens skrifna å samma handling eller innehåller ett qvittens erkännande af flera betalningar, hvilka hvar för sig uppgått till 100 R:dr eller mera, skall sådan handling beläggas med stämpel för hvarje sålunda erkänd betalning.

— — — — —
Så framt hvad här ofvan rörande denna paragraf blifvit föreslaget vinner Riksdagens bifall, skulle följande förändringar i paragrafen i öfrigt böra ega rum, nemligen:

a) att rubriken *Assignmenten* — — — —

b) att under *Primavexlar* — — —

c) att i stället för det vid rubriken *Sjöassuransbref* förekommande stadgande hänvisning lemnades till *Försäkringsbref*.

§ 7.

Från de i föregående § af Utskottet föreslagna nya stämpelafgifter har undantag ansetts böra medgifvas. Så hafva i allmänhet handlingar rörande mindre belopp än 100 R:dr fritagits, på det afgifterna ej må jemförelsevis alltför tungt drabba sådana småbelopp. Likaså hafva de handlingar, som af statens medel skulle med stämpel förses, undantagits, enär staten eljest skulle komma att erlægga skatt till sig sjelf. Vidare hafva, i fråga om qvittens, sådana tecknade å förut stämpelbelagda handlingar, på grund af hvilka betalning erhållits, med afseende å den stämpelskatt, som för sådana handlingar redan uppgjorts, blifvit undantagna, äfvensom qvittens å insättningar på kreditiv och upp- och afskrifningsräkning samt i sparbankers och lifränte- och kapitalförsäkringsanstalters motböcker gjorda anteckningar om insättningar af penningar, enär anvisningar å och uttagningar af sådana insatta belopp skola med stämpel förses.

Utskottet får alltså föreslå,

att bland de i denna § stadgade undantag från stämpelafgift må i stället för de nu under nedannämnda rubriker förekommande, införas följande:

Qvittens å penningebelopp understigande 100 R:dr äfvensom qvittens å hvad belopp som helst, då desamma utfärdas å statens eller kommunens vägnar eller skrivas å redan förut behörigen stämpelbelagd handling, på grund af hvilken betalning blifvit erlagd, qvittens å insättningar på kreditiv samt upp- och afskrifningsräkning äfvensom i sparbankers samt lifränte- och kapitalförsäkringsanstalters motböcker gjorda anteckningar om insättande af penningar till hvad belopp som helst.

§ 8.

Utskottet får alltså, i öfverensstämmelse med det nu andragna, föreslå:

a) att 3 mom. i denna paragraf — — — —

b) att näst efter 16 mom. införas ett så lydande moment:

Försäkringsbolag eller agent för sådant bolag vare ansvarig för behörig stämpel å försäkringshandling, mäklare för stämpel å mäklareslutsedel, samt i öfrigt en hvar, som utställer vaxlar, skuldebref, anvisningar och qvittens eller utfärdar certepartier för dylika handlingars förseende med behörig stämpel: skolande, i fråga om utländsk vaxel, som här i riket endosseras, accepteras eller betalas eller för accept eller betalning företes, äfvensom hvad angår se-

cunda- eller tertia-vexel eller afskrift af vexel, som i stället för prima- eller original-vexel användes och skall med stämpel förses, den, som med dylik vexel i något sådant hänseende först tager befattning, för vexelns behöriga stämpling ansvara.

Alla i detta moment omförmälda handlingar skola med stämpel förses vid det tillfälle, då de utfärdas, utom hvad angår utländska vaxlar samt i stället för prima- eller original-vaxlar använda, stämpelafgift underkastade secunda- och tertia-vaxlar eller afskrifter af vaxlar, hvilka stämpelbeläggas, då de först här i riket förekomma till någon behandling.

B. I Författningsförslaget.

§ 6.

Försäkringsbref, förnyelsebevis, premieqvittens eller annan handling, af hvad namn som helst, hvilken hädanefter af *utländskt* bolag eller dess agent här i riket — — —; dock icke under — —: 25.

Dylika försäkringshandlingar, meddelade af inländska försäkringsbolag, skola i fråga om stämpelafgift behandlas såsom qvittenser.

Protester; se Notariatsbref.

Qvittens å mottagen betalning i penningar af 100 R:dr eller deröfver, under hvilken form sådant qvittens än är utfärdadt, skall beläggas med stämpel å 10 öre. Finnas flera dylika qvittens skrifna å samma handling eller innehåller ett qvittens erkännande af flera betalningar, hvilka hvar för sig uppgått till 100 R:dr eller mera, skall sådan handling beläggas med stämpel för hvarje sålunda erkänd särskild betalning.

Sjöassuransbref; se Försäkringsbref.

§ 7.

Om undantag från de uti §§ 5, 4, 5 och 6 intagna stadganden.

1:o. Från all stämpel befrias:

Qvittens å penningebelopp, understigande 100 R:dr, äfvensom qvittens å hvad belopp som helst, då desamma, utfärdas å statens eller kommu-

nens vägnar eller skrivas å redan förut behörigen stämpelbelagd handling, på grund af hvilken betalning blifvit erlagd; qvittens å insättningar på kreditiv samt upp- och afskrifningsräkning, äfvensom i sparbanks- samt lifränte- och kapitalförsäkringsanstalters motböcker gjorda anteckningar om insättning af penningar till hvad belopp som helst.

§ 8.

17:o. Försäkringsbolag eller agent för sådant vare ansvarig för behörig stämpel å försäkringshandling, mäklare för stämpel å mäklareslutsedel, samt i öfrigt en hvar, som utställer vexlar, skuldebref, anvisningar och qvittens eller utfärdar certepartier, för dylika handlingars förseende med behörig stämpel, skolande i fråga om utländsk vaxel, som här i riket endosseras, accepteras eller betalas eller för accept eller betalning företes, äfvensom hvad angår secunda- eller tertia-vaxel eller afskrift af vaxel, som i stället för prima- eller original-vaxel användes och skall med stämpel fördes, den, som med dylik vaxel i något sådant hänseende först tager befattning, för vaxelns behöriga stämpling ansvara.

Alla i detta moment omförmälda handlingar skola med stämpel fördes vid det tillfälle då de utfärdas, utom hvad angår utländska vaxlar samt i stället för prima- eller original-vaxlar använda, stämpelafgift underkastade secunda- och tertia-vaxlar eller afskrift af vaxlar, då de först här i riket förekomma till någon behandling."

I förestående reservation hafva Herrar *F. von Essen*, *Fr. Hederstjerna*, *J. Arrhenius*, *E. V. Almquist* och *B. von Geijer* instämt.

och af Herr *G. Häggström*: "Jemte det jag instämmer i Herr Bennichs reservation, upptager jag dessutom hvad Bevillnings-Utskottets andra afdelning föreslagit i afseende å *Kontrakts* beläggande med stämpel äfven då de icke in-tecknas eller hos exsekutor eller vid domstol företes, hvilket förslag lydde sålunda:

"I öfverensstämmelse med de af Utskottet här ofvan uttalade åsigter att, för erhållande af ökade statsinkomster, stämpelafgifter böra åsättas enskilda handlingar, åt hvilka laga verkan skall beredas, har Utskottet ansett sådan stämpelafgift böra bestämmas för *Kontrakt*, äfven då dessa icke för in-teckning eller för utsökning hos domare eller exsekutor företes, i hvilka sist-

nämnda fall de, enligt nu gällande stadganden, skola beläggas med stämpel till 25 öre af hvarje fulla 100 R:dr af kontraherade summan.

Den stämpelafgift, hvilken sålunda alla kontrakt, enligt Utskottets åsigt, redan vid deras upprättande, äfvensom då de förnyas under förändrade villkor, i hvilket fall de böra betraktas såsom nya aftal, skulle underkastas, måste dock för att ej blifva för mycket betungande sättas till olika belopp mot det för kontrakt vid inteckning stadgade, hvilket sednare, med afseende på den ytterligare säkerhet för kontraktets bestånd, som genom inteckningen beredes, torde böra bibehållas oförändradt, dock att afdrag, då inteckning sökes, medgifves för det stämpelbelopp, som redan förut finnes det till inteckning företedda kontraktet åsatt.

Beträffande denna nya stämpelafgift, torde det väl kunna ifrågasättas om den icke borde, i likhet med den för kontrakt vid inteckning stadgade, bestämmas till viss procent af den kontraherade summan, men häremot talar dock den omständigheten att ganska många kontrakt icke angifva de aftalade föremålets värde i bestämda penningebelopp, samt att om det redan nu i fråga om inteckningar är för domaren ganska besvärligt och tidsödande att i dylika fall förvandla kontraktsvärdet i penningar, detta skulle möta snart sagdt oöfvervinnerliga svårigheter för enskilda kontrahenter, synnerligen bland mindre kunnigt folk och fördenskull — med afseende å det stadgade Utskottet funnit nödigt meddela för kontrollen att stämpelafgifter för enskilda handlingar behörigen utgöras, nemligen att dylik handling, som ej är behörigen stämpelbelagd, skall anses inför lag ogiltig — lätt föranleda en otrygghet i fråga om uppgjorda aftals bindande verkan, som kunde blifva för rättstillståndet ytterst menlig. Utskottet har i betraktande häraf funnit sig föranlåtet att sätta denna af Utskottet föreslagna stämpelafgift å kontrakt till ett för alla, utan afseende å deras innehåll, lika belopp. För att icke blifva alltför tryckande för aftal angående mindre värden, måste denna allmänna afgift bestämmas till ett temligen lågt belopp, och Utskottet har trott, att i detta hänseende 20 öre å hvarje kontraktsexemplar icke bör kunna gifva någon skälig anledning till klagan.

På grund af hvad nu blifvit anfördt, får Utskottet föreslå, att rubriken Kontrakt i nu ifrågavarande 6 § af gällande stämpelpappersförordning må erhålla följande förändrade lydelse:

”Kontrakt af alla slag, för hvilka annan stämpelafgift icke är i denna författning stadgad, skola beläggas med en stämpel af 20 öre å hvarje exemplar. Förnyas sådant kontrakt med förändrade villkor, skall det ånyo med sådan stämpel förSES.

Sökes inteckning på grund af dylikt kontrakt, då skall detsamma beläggas med stämpel till 25 öre för hvarje fulla 100 R:dr af den

aftalade summan, beräknad, der den utgår såsom arrende, hyra eller annan afgäld, till hvad den för ett år utgör i penningar eller penningars värde och för kortare tid i förhållande derefter; och iakttages härvid i öfrigt:

a) att till arrendekontrakt och afhandlingar utan viss summa etc. — — — — — (lika med 2 mom. i nuvarande stadgande) — — med 40 öre;

b) att för kontrakt, som å landet upprättas emellan jordegare och torpare — — — — — (lika med 3 mom. i nu gällande stadgande) — — — — — 25 öre för hvarje fulla 100 R:dr; och

c) att från stämpelsumman afdrag göres för beloppet af den stämpel, hvarmed kontraktet förut finnes försedt, och att i följd häraf, om arrendesumman i ett kontrakt, som varit vid domstol för in-teckning uppvisadt, förhöjes, och kontraktet derefter ånyo för in-teckning företes, detsamma då förses med stämpel, endast för skillnaden emellan den förra och den förhöjda arrendesumman efter ofvanbestämda grunder.

Med anledning häraf blifva jemväl följande ändringar i andra delar af författningen erforderliga, nemligen:

a) i 2 § 1 mom. punkten c) en föreskrift att stämpelmärken jemväl å 20 öre skola vara att tillgå;

b) att under rubrikerna *Fördels-* och *Undantags-*kontrakt hänvisning lemnas till Kontrakt; samt

c) att bland de i 7 § förekommande undantag, införes följande stadgande under rubriken *Kontrakt* i stället för det nu befintliga:

”Kontrakt, då deri betingadt belopp ej uppgår till 100 R:dr, äfvensom kronans och kommuners exemplar af kontrakt, utan hänseende till desammas belopp”; hvaremot rubriken *Köpekontrakt* utgår.”